

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 913

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
209.	— Lege privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.....	2–37
804.	— Decret pentru promulgarea Legii privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative	37
★		
811.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	38
812.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	38
813.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	39
814.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	39
815.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	40
816.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	40
817.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	41
818.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	41
819.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	42
820.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	42
821.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	43
822.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	43
823.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	44
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 444 din 11 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative.....		44–47

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. — Prezenta lege reglementează condițiile de acces la activitatea de prestare a serviciilor de plată, supravegherea prudențială a instituțiilor de plată și a furnizorilor specializați în servicii de informare cu privire la conturi, regimul privind transparența pentru condiții și cerințe de informare privind serviciile de plată, precum și drepturile și obligațiile corespunzătoare ale utilizatorilor serviciilor de plată și ale prestatorilor de servicii de plată în contextul prestării de servicii de plată cu titlu profesional.

Art. 2. — Pe teritoriul României pot presta servicii de plată următoarele categorii de prestatori de servicii de plată:

a) instituții de credit în sensul art. 4 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, care desfășoară activitate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007 cu modificările și completările ulterioare;

b) instituții emitente de monedă electronică în sensul legislației privind activitatea de emisie de monedă electronică;

c) furnizori de servicii poștale *giro* care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil;

d) instituții de plată în sensul prezentei legi;

e) furnizori specializați în servicii de informare cu privire la conturi;

f) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când acestea nu acționează în calitate de autorități monetare sau în altă calitate ce implică exercițiul autorității publice;

g) statele membre sau autoritățile lor regionale ori locale, atunci când acestea nu acționează în calitatea lor de autorități publice.

Art. 3. — (1) Titlurile III și IV se aplică operațiunilor de plată în moneda unui stat membru în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sunt situați într-un stat membru sau în cazul în care unicul prestator de servicii de plată implicat în operațiunea de plată este situat în Uniunea Europeană sau în Spațiul Economic European.

(2) Titlul III, cu excepția art. 119 alin. (1) lit. b), a art. 125 pct. 2 lit. e) și a art. 135 lit. a), precum și titlul IV, cu excepția art. 191—197, se aplică operațiunilor de plată într-o monedă care nu este moneda unui stat membru în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sunt situați într-un stat membru sau în cazul în care unicul prestator de servicii de plată implicat în operațiune este situat într-un stat membru, în legătură cu părțile din operațiunea de plată care sunt efectuate într-un stat membru.

(3) Titlul III, cu excepția art. 119 alin. (1) lit. b), a art. 125 pct. 2 lit. e) și pct. 5 lit. g) și a art. 135 lit. a), precum și titlul IV, cu excepția art. 141—144, art. 182—185, art. 191—193, art. 195 alin. (1), art. 203—211, art. 215, se aplică operațiunilor de plată în toate monedele în situația în care doar unul dintre prestatorii de servicii de plată este situat într-un stat membru, în ceea ce privește părțile din operațiunea de plată care sunt efectuate într-un stat membru.

(4) Furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi au regimul de înregistrare și supraveghere prudențială prevăzut la capitolul II „Înregistrarea și supravegherea furnizorilor specializați în servicii de informare cu privire la conturi” al titlului II.

Art. 4. — (1) Nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi:

a) operațiunile de plată efectuate exclusiv în numerar direct de plătitor către beneficiarul plății, fără intervenția unui intermediar;

b) operațiunile de plată efectuate de plătitor către beneficiarul plății printr-un agent comercial împuternicit să negocieze sau să efectueze vânzări ori cumpărări de bunuri sau de servicii doar pe seama plătitorului sau doar pe seama beneficiarului plății;

c) transportul fizic de bancnote și monede, incluzând colectarea, procesarea și distribuirea acestora, realizat cu titlu profesional;

d) operațiunile de plată care constau în colectarea și predarea de numerar, fără caracter profesional, în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit;

e) serviciile prin care este furnizat numerar plătitorului de către beneficiarul plății legat de o operațiune de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciilor de plată, imediat înaintea executării operațiunii de plată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii;

f) operațiunile de schimb valutar, de tip numerar contra numerar, în situația în care fondurile nu sunt păstrate într-un cont de plăți;

g) operațiunile de plată bazate pe documentele prevăzute la alin. (2), în baza cărora prestatorul de servicii de plată plasează fonduri la dispoziția beneficiarului plății;

h) operațiunile de plată din cadrul unui sistem de plăți sau sistem de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare efectuate între agenți de decontare, contrapărți centrale, case de compensare și/sau bănci centrale și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte, fără a aduce atingere art. 404¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

i) operațiunile de plată legate de administrarea activelor de tipul instrumentelor financiare, inclusiv distribuirea dividendelor, a veniturilor sau a altor sume similare, răscumpărarea sau vânzarea respectivelor instrumente, efectuate de persoanele prevăzute la lit. h), de instituții de credit sau de societăți de servicii de investiții financiare, organisme de plasament colectiv, societăți de administrare a investițiilor, precum și entități de natura acestora autorizate în state membre sau în state terțe să

presteze servicii de investiții financiare, în înțelesul Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și de orice alte entități cărora le este permis să aibă în custodie instrumente financiare;

j) serviciile oferite de furnizorii de servicii de infrastructură, care asigură suportul tehnic pentru prestarea de servicii de plată, fără ca aceștia să intre în vreun moment în posesia fondurilor ce urmează a fi transferate, incluzând procesarea și stocarea informațiilor, servicii de custodie și de protecție a datelor, autentificarea datelor și a entităților, furnizarea de rețele de comunicații și tehnologia informației (IT), furnizarea și întreținerea terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată, excluzând serviciile de inițiere a plății și serviciile de informare cu privire la conturi;

k) serviciile inițiate prin instrumente de plată specifice care pot fi folosite pentru a achiziționa o gamă foarte limitată de bunuri sau servicii ori pentru a achiziționa bunuri sau servicii doar în locațiile folosite de emitent sau în cadrul unei rețele limitate de furnizori de bunuri sau servicii care au încheiat un acord comercial direct cu emitentul;

l) serviciile inițiate prin instrumente de plată care îndeplinesc cumulativ următoarele criterii: sunt valabile doar în România, sunt furnizate la solicitarea unei entități din sectorul public sau privat, sunt reglementate de o autoritate publică națională sau regională în scop social sau fiscal și pot fi folosite pentru achiziționarea anumitor bunuri sau servicii de la furnizori care au un acord comercial cu emitentul;

m) operațiunile de plată care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la alin. (3), realizate pentru abonații proprii de un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice suplimentar serviciilor de comunicații electronice și facturate pe factura aferentă serviciilor de comunicații electronice, în scopul achiziționării de conținut digital și de servicii de voce, indiferent de dispozitivul utilizat pentru achiziționarea sau consumarea acestora, sau în scopul achiziționării de bilete de călătorie/permise de acces ori în cadrul unor activități de caritate, dacă a fost utilizat un dispozitiv electronic pentru efectuarea operațiunilor de plată;

n) operațiunile de plată efectuate între prestatori de servicii de plată, agenții sau sucursalele acestora în cont propriu;

o) operațiunile de plată și serviciile conexe efectuate între o întreprindere-mamă și filialele sale sau între filialele aceleiași întreprinderi-mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui prestator de servicii de plată, altul decât o societate care aparține aceluiași grup;

p) serviciile de retragere de numerar prin intermediul unui distribuitor automat de numerar — ATM, oferite de furnizorii ce acționează în numele și pe seama unuia sau mai multor emitenți de carduri și care nu sunt parte la contractul-cadru cu clientul în baza căruia se retrag banii dintr-un cont de plăți, cu condiția ca acești furnizori să nu presteze alte servicii de plată dintre cele enumerate la art. 7.

(2) Documentele la care se referă alin. (1) lit. g) sunt următoarele:

a) cecuri pe suport hârtie, definite în conformitate cu Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;

b) cecuri pe suport hârtie similare cu cele prevăzute la lit. a) și reglementate de legislația statelor membre care nu au ratificat Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile, inclusiv cecurile reglementate de Legea nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare;

c) titluri de credit pe suport hârtie, definite în conformitate cu Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930 care stabilește o legislație uniformă privind cambialele și biletele la ordin;

d) titluri de credit pe suport hârtie similare cu cele prevăzute la lit. c) și reglementate de legislația statelor membre care nu au ratificat Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930 care stabilește o legislație uniformă privind cambialele și biletele la ordin, inclusiv cambialele și biletele la ordin reglementate de Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările și completările ulterioare;

e) vouchere pe suport hârtie;

f) cecuri de călătorie pe suport hârtie;

g) mandate poștale pe suport hârtie, în conformitate cu definiția Uniunii Poștale Universale.

(3) Condițiile la care se referă alin. (1) lit. m) sunt:

a) valoarea fiecărei operațiuni de plată singulare nu depășește 50 de euro;

b) valoarea cumulată a operațiunilor de plată pentru un abonat individual nu depășește 300 de euro pe lună ori, în cazul în care un abonat a alimentat în avans contul deținut la furnizorul de rețele sau servicii de comunicații electronice, valoarea cumulată a operațiunilor de plată nu depășește 300 de euro pe lună.

(4) În aplicarea alin. (1) lit. p), clientului i se pun la dispoziție informații privind toate comisioanele de retragere prevăzute la art. 119, 121, 122, 138 înainte de efectuarea retragerii, precum și la primirea numerarului la sfârșitul operațiunii, după retragere.

(5) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare sau prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *acceptarea operațiunilor de plată* — serviciu de plată prin care un prestator de servicii de plată, în baza unui contract încheiat cu beneficiarul plății, acceptă și prelucrează operațiuni de plată în scopul transferării fondurilor către beneficiarul plății;

2. *agent* — persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată în numele și pe seama unei instituții de plată sau unui furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi;

3. *autentificare* — procedură care permite prestatorului de servicii de plată să verifice identitatea unui utilizator al serviciilor de plată sau valabilitatea utilizării unui anumit instrument de plată și care include utilizarea elementelor de securitate personalizate ale utilizatorului;

4. *autentificarea strictă a clienților* — autentificare care se bazează pe utilizarea a două sau mai multe elemente incluse în categoria cunoștințelor deținute (ceva ce doar utilizatorul cunoaște), posesiei (ceva ce doar utilizatorul posedă) și inerenței (ceva ce reprezintă utilizatorul) care sunt independente, iar compromiterea unui element nu conduce la compromiterea fiabilității celorlalte elemente, și care sunt concepute în așa fel încât să protejeze confidențialitatea datelor de autentificare;

5. *autorizare operațiune de plată* — exprimare a consimțământului plătitorului, în condițiile art. 147—149;

6. *beneficiar al plății* — destinat preconizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;

7. *capital inițial* — capital constituit din elementele prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a)—e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

8. *cod unic de identificare* — combinație de litere, cifre sau simboluri comunicată utilizatorului serviciilor de plată de către

prestatorul de servicii de plată și care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scopul identificării cu precizie a celui alt utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului de plăți al acestuia pentru o operațiune de plată;

9. *coetichetare (co-badging)* — includerea a două sau a mai multor mărci de plată sau aplicații de plată ale aceleiași mărci de plată pe același instrument de plată;

10. *consumator* — așa cum este definit în Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. *cont de plăți* — cont ținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori de servicii de plată și utilizat pentru executarea operațiunilor de plată;

12. *cont de plăți accesibil online* — cont de plăți care poate fi accesat de către utilizatorul de servicii de plată prin intermediul unei interfețe online;

13. *contract-cadru* — contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile privind constituirea acestuia;

14. *control* — relație astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 37 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

15. *conținut digital* — bunuri sau servicii care sunt produse și furnizate în format digital, a căror utilizare sau consum se realizează doar printr-un dispozitiv tehnic și care nu includ în niciun fel utilizarea sau consumul bunurilor și serviciilor în format fizic;

16. *curs de schimb de referință* — curs de schimb folosit ca bază de calcul pentru schimbul valutar și care este furnizat de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică;

17. *data valutei* — dată de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a calcula dobânda aferentă fondurilor debitate din sau creditate în contul de plăți;

18. *date sensibile privind plățile* — informații, inclusiv elemente de securitate personalizate, care pot fi utilizate în scopul fraudării; în cazul serviciilor de inițiere a plății și de informare cu privire la conturi, numele titularului contului și numărul de cont nu constituie date sensibile privind plățile;

19. *debitare directă* — serviciu de plată prin care debitarea contului de plăți al plătitorului este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului dat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății sau prestatorului de servicii de plată al plătitorului;

20. *elemente de securitate personalizate* — caracteristici personalizate furnizate de prestatorul de servicii de plată unui utilizator al serviciilor de plată în scopul autentificării;

21. *emiterea de instrumente de plată* — serviciu de plată prin care un prestator de servicii de plată, în baza unui contract încheiat cu plătitorul, îi furnizează un instrument de plată prin care se inițiază și prelucrează operațiunile de plată ale plătitorului;

22. *filială* — o întreprindere astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 16 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

23. *fonduri* — bancnote și monede, bani scripturali sau monedă electronică, astfel cum aceasta este definită de legislația privind activitatea de emitere de monedă electronică;

24. *fonduri proprii* — elemente astfel cum sunt definite la art. 4 alin. (1) pct. 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

25. *fonduri proprii de nivel 1* — elemente astfel cum sunt definite la art. 25 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

26. *fonduri proprii de nivel 1 de bază* — elemente astfel cum sunt definite la art. 50 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

27. *fonduri proprii de nivel 2* — elemente astfel cum sunt definite la art. 71 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

28. *furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi* — prestator de servicii de plată care desfășoară, dintre serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1), numai servicii de informare cu privire la conturi;

29. *grup* — grup de entități incluzând întreprinderea-mamă, filialele sale și entitățile în care întreprinderea-mamă sau filialele sale dețin o participație, precum și entitățile între care nu există legături în înțelesul pct. 32, dar între care există o relație de tipul celei prevăzute la alin. (2) sau un grup de întreprinderi astfel cum sunt definite la art. 4—7 din Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor, care sunt legate între ele printr-o relație prevăzută la art. 10 alin. (1) sau la art. 113 alin. (6) sau (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

30. *instituție de plată* — persoană juridică autorizată în conformitate cu titlul II să presteze servicii de plată pe teritoriul Uniunii Europene și al Spațiului Economic European;

31. *instrument de plată* — orice dispozitiv personalizat și/sau orice set de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosit de utilizatorul serviciilor de plată pentru a iniția un ordin de plată;

32. *întreprindere-mamă* — o întreprindere astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 15 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

33. *legături strânse* — relație între două sau mai multe persoane fizice sau juridice, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 38 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

34. *marcă de plată* — orice denumire, termen, semn, simbol sau o combinație a acestora în formă materială sau digitală, care are capacitatea să indice schema de plată cu cardul în care sunt efectuate operațiunile de plată cu cardul;

35. *mijloace de comunicare la distanță* — orice mijloace care, fără prezența fizică simultană a prestatorului serviciilor de plată și a utilizatorului serviciilor de plată, pot fi folosite pentru încheierea unui contract de servicii de plată;

36. *operațiune de plată* — acțiune inițiată de plătitor sau de o altă persoană în numele și pe seama plătitorului ori de beneficiarul plății cu scopul de a depune, de a transfera sau de a retrage fonduri, indiferent de orice obligații subsecvente între plătitor și beneficiarul plății;

37. *operațiuni de plată singulară* — operațiuni de plată cu caracter ocazional care nu intră sub incidența unui contract-cadru, dar care sunt considerate ca făcând parte dintr-un contract;

38. *ordin de plată* — orice instrucțiune dată de plătitor sau de beneficiarul plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;

39. *operațiune de plată la distanță* — operațiune de plată inițiată prin intermediul internetului sau prin intermediul unui dispozitiv care poate fi folosit pentru comunicarea la distanță;

40. *participație calificată* — o participație astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

41. *plătitor* — titular al unui cont de plăți și care și-a exprimat acordul cu privire la realizarea unei operațiuni de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu există un cont de plăți, persoana care dă un ordin de plată;

42. *prestator de servicii de plată* — entitate prevăzută la art. 2;

43. *prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont* — prestator de servicii de plată care oferă și administrează un cont de plăți pentru un plătitor;

44. *prestator de servicii de inițiere a plății* — prestator de servicii de plată care desfășoară servicii de inițiere a plății;

45. *prestator de servicii de informare cu privire la conturi* — prestator de servicii de plată care desfășoară servicii de informare cu privire la conturi;

46. *rata dobânzii de referință* — rata dobânzii folosită ca bază de calcul pentru determinarea dobânzilor ce urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică ce poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;

47. *remitere de bani* — serviciu de plată prin care fondurile sunt primite de la plătitor, fără crearea unui cont de plăți pe numele plătitorului sau al beneficiarului plății pentru realizarea respectivei operațiuni de plată, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă beneficiarului plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele și pe seama beneficiarului plății, inclusiv în situația în care fondurile sunt primite în numele și pe seama beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;

48. *rețea de comunicații electronice* — o rețea astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

49. *serviciu de comunicații electronice* — serviciu astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

50. *serviciu de inițiere a plății* — serviciu de inițiere a unui ordin de plată la cererea utilizatorului serviciilor de plată cu privire la un cont de plăți deținut la un alt prestator de servicii de plată;

51. *serviciu de informare cu privire la conturi* — serviciu online prin care se furnizează informații consolidate în legătură cu unul sau mai multe conturi de plăți deținute de utilizatorul serviciilor de plată la alt prestator de servicii de plată sau la mai mulți prestatori de servicii de plată;

52. *sistem de plăți* — sistem de transfer de fonduri, având aranjamente formale și standardizate și reguli comune pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;

53. *sediul real* — locația în care se situează centrul de conducere și de gestiune a activității;

54. *stat membru* — orice stat membru al Uniunii Europene, precum și orice stat aparținând Spațiului Economic European;

55. *stat membru de origine* — stat membru în care se află sediul social al prestatorului de servicii de plată sau, în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, prestatorul de servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care se află sediul real al acestuia;

56. *stat membru gazdă* — stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent sau o sucursală sau în care prestează servicii de plată în mod direct;

57. *stat terț* — orice stat care nu este stat membru;

58. *serviciu de plată* — oricare dintre activitățile enumerate la art. 7;

59. *sucursală* — unitate operațională fără personalitate juridică, alta decât sediul real, care constituie o parte a prestatorului de servicii de plată persoană juridică și care realizează direct toate sau unele dintre activitățile prestatorului de servicii de plată;

60. *suport durabil* — orice instrument care permite utilizatorului serviciilor de plată să stocheze informații adresate personal acestuia, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare, pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informațiilor respective, și care permite reproducerea identică a informațiilor stocate;

61. *transfer-credit* — serviciu de plată prin care se creditează contul de plăți al beneficiarului plății ca urmare a unei operațiuni de plată sau a unei serii de operațiuni de plată efectuate din contul de plăți al plătitorului de către prestatorul de servicii de plată care deține contul de plăți al plătitorului, în baza unei instrucțiuni date de plătitor;

62. *utilizator al serviciilor de plată* — persoană care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;

63. *zi lucrătoare* — zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată desfășoară activitate ce îi permite executarea operațiunilor de plată.

(2) Relația la care face trimitere alin. (1) pct. 29 poate fi de tipul:

a) entitățile au o bază comună de gestionare în temeiul unui contract încheiat cu una dintre entități sau în temeiul unei clauze din actele constitutive ori din statutul fiecărei entități; sau

b) organele de conducere, administrare sau de supraveghere ale entităților în cauză sunt formate în cea mai mare parte din aceleași persoane, care sunt în funcție în cursul exercitiului financiar și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare consolidate.

(3) În sensul prezentei legi, noțiunea de entitate include persoana fizică, persoana juridică și orice altă categorie de subiecte de drept care nu este acoperită de aceste sintagme.

Art. 6. — Toate unitățile operaționale constituite în același stat membru de o instituție de plată sau un furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi cu sediul real în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală.

Art. 7. — (1) În înțelesul prezentei legi, prin *servicii de plată* se înțelege oricare dintre următoarele activități:

a) servicii care permit depunerea de numerar într-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți;

b) servicii care permit retrageri de numerar dintr-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți;

c) efectuarea următoarelor operațiuni de plată în cazul în care fondurile nu sunt acoperite printr-o linie de credit: debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar, operațiuni de transfer-credit, inclusiv operațiuni cu ordine de plată programată;

d) efectuarea următoarelor operațiuni de plată în cazul în care fondurile sunt acoperite printr-o linie de credit deschisă pentru un utilizator al serviciilor de plată: debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar, operațiuni de transfer-credit, inclusiv ordine de plată programată;

e) emiterea de instrumente de plată și/sau acceptarea de operațiuni de plată;

f) remiterea de bani;

g) servicii de inițiere a plății;

h) servicii de informare cu privire la conturi.

(2) În cazul serviciilor de plată prevăzute la alin. (1) lit. g) și h), prestatorul de servicii de plată nu intră în posesia fondurilor utilizatorilor de servicii de plată.

(3) Entitățile care nu se încadrează în prevederile prezentei legi nu pot utiliza în denumire, în antet sau în alte atribute de identificare ori în legătură cu activitățile pe care le desfășoară, sintagmele „instituție de plată”, „furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi”, derivate ori traduceri ale acestora.

Art. 8. — Este interzis oricărei entități care nu este prestator de servicii de plată în înțelesul prezentei legi să presteze cu titlu profesional serviciile de plată prevăzute la art. 7.

TITLUL II

Cerințe de desfășurare a activității

CAPITOLUL I

Autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată

SECȚIUNEA 1

Cerințe minime de acces la activitate

Art. 9. — (1) Orice entitate care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul României în calitate de instituție de plată trebuie să dispună de o autorizație potrivit prezentului titlu înainte de începerea acestei activități.

(2) Banca Națională a României poate acorda autorizație doar unei persoane juridice române constituite în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care are sediul real pe teritoriul României și care desfășoară cel puțin o parte din serviciile de plată pe teritoriul României.

Art. 10. — (1) Banca Națională a României acordă autorizație unei persoane juridice române doar dacă din informațiile și documentele care însoțesc cererea rezultă respectarea tuturor cerințelor prevăzute de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia și evaluarea proiectului prezentat este favorabilă.

(2) În scopul aplicării alin. (1), Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor furnizează Băncii Naționale a României, la cererea acesteia, informații cu privire la persoane și entități expuse la risc de spălare a banilor și finanțarea terorismului.

(3) În scopul aplicării alin. (1), la solicitarea persoanei juridice prevăzute la art. 9, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor analizează documentele pentru care, potrivit reglementărilor Băncii Naționale a României prevăzute la alin. (1), este necesară exprimarea de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a unui punct de vedere și comunică solicitantului punctul său de vedere pe marginea conformării acestora cu prevederile aflate în competența autorității potrivit art. 222 alin. (1) lit. b).

(4) În vederea luării unei decizii privind cererea de autorizare, Banca Națională a României poate consulta autoritățile cu competențe relevante.

Art. 11. — (1) Banca Națională a României acordă autorizația numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, aceasta dispune de un cadru formal de administrare a activității de prestare de servicii de plată riguros conceput, care să includă o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, de proceduri eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase.

(2) Instituția de plată stabilește cadrul de administrare, procedurile și mecanismele prevăzute la alin. (1) astfel încât să fie cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată.

Art. 12. — În cazul în care instituția de plată este implicată și în alte activități comerciale decât prestarea oricăruia dintre serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)—g), Banca Națională a României poate dispune constituirea unei entități distincte pentru activitatea de prestare a serviciilor de plată în cazul în care apreciază, în procedura de autorizare sau în procesul de supraveghere, că celelalte activități comerciale prejudiciază sau ar putea prejudicia fie soliditatea situației

financiară a instituției de plată, fie capacitatea Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea de către instituția de plată a tuturor obligațiilor impuse de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia.

Art. 13. — (1) Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate.

(2) În aplicarea prezentului titlu, persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată sunt:

a) în cazul instituțiilor de plată care au ca activitate principală prestarea de servicii de plată, persoanele care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii organelor statutare, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a instituțiilor de plată și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea acestor instituții;

b) în cazul instituțiilor de plată care nu au ca activitate principală prestarea de servicii de plată, persoanele responsabile pentru coordonarea structurii organizatorice care asigură desfășurarea activității de prestare de servicii de plată.

(3) Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților.

Art. 14. — Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate este adecvată.

Art. 15. — Dacă între instituția de plată, persoană juridică română, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături ori, după caz, dispozițiile legale sau măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice ori juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dificultățile în aplicarea dispozițiilor ori măsurilor respective nu împiedică exercitarea eficace a funcțiilor sale de supraveghere.

Art. 16. — Autorizația emisă de Banca Națională a României permite instituției de plată persoană juridică română să presteze serviciile de plată prevăzute de autorizație în orice stat membru, în condițiile prevăzute în secțiunea a 7-a.

Art. 17. — (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului titlu, Banca Națională a României stabilește prin reglementări documentația care trebuie să însoțească cererea pentru obținerea autorizației, precum și criteriile pe baza cărora se verifică îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 13 alin. (1) și la art. 14.

(2) În aplicarea alin. (1), Banca Națională a României asigură conformarea la cerințele prevăzute de ghidurile emise de Autoritatea Bancară Europeană în domeniul autorizării instituțiilor de plată, potrivit art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei.

Art. 18. — (1) Instituțiile de plată trebuie să dispună la autorizare de un nivel al capitalului inițial ce nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a:

a) 20.000 de euro, dacă prestează doar serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. f);

b) 50.000 de euro, dacă prestează doar serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. g);

c) 125.000 de euro, dacă prestează oricare dintre serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) — e).

(2) Instituțiile de plată care prestează servicii de plată pentru care se aplică niveluri ale capitalului inițial diferite, potrivit alin. (1), trebuie să dispună de un nivel al capitalului inițial care se situează la nivelul cel mai mare dintre cele aplicabile.

Art. 19. — (1) Instituțiile de plată persoane juridice române care prestează serviciile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. g) trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională sau o altă garanție comparabilă care să acopere, pentru toate teritoriile în care își oferă serviciile, răspunderea pentru operațiunile de plată neautorizate, pentru neexecutarea, executarea defectuoasă ori cu întârziere a operațiunilor de plată sau pentru neutilizarea autentificării stricte a clienților.

(2) Instituțiile de plată persoane juridice române care prestează inclusiv serviciile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. h) trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională sau o altă garanție comparabilă care să acopere, pentru toate teritoriile în care își oferă serviciile, prejudiciile pe care le pot provoca prestatorilor de servicii de plată care oferă servicii de administrare de cont sau utilizatorilor serviciilor de plată, ca urmare a accesării sau utilizării neautorizate sau frauduloase a informațiilor referitoare la contul de plăți.

Art. 20. — (1) Instituțiile de plată pot deschide și menține conturi de plăți pentru clienții lor, destinate exclusiv executării operațiunilor de plată.

(2) Primirea de la utilizatorii serviciilor de plată de fonduri destinate prestării de servicii de plată nu este considerată atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și nici emitere de monedă electronică în sensul legislației privind activitatea de emitere de monedă electronică.

Art. 21. — Instituțiilor de plată le este interzisă atragerea de depozite ori de alte fonduri rambursabile de la public.

Art. 22. — (1) Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată precizate la art. 7 alin. (1) lit. d) și e) doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) creditul are caracter accesoriu și este acordat exclusiv în legătură cu executarea unei operațiuni de plată;

b) creditul acordat în legătură cu un serviciu de plată prestat în condițiile prevăzute în secțiunile a 6-a și a 7-a este rambursat într-o perioadă ce nu poate depăși 12 luni;

c) creditul nu este acordat din fondurile primite sau deținute în scopul executării unor operațiuni de plată;

d) nivelul fondurilor proprii ale instituției de plată este adecvat în orice moment din perspectiva Băncii Naționale a României în raport cu valoarea totală a creditelor acordate.

(2) Instituțiile de plată desfășoară activitatea de creditare prevăzută la alin. (1) în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase, cu respectarea prezentei legi și a reglementărilor emise în aplicare.

Art. 23. — Instituțiile de plată pot presta servicii operaționale și conexe serviciilor de plată pe care le desfășoară, precum asigurarea executării operațiunilor de plată, servicii de schimb valutar, activități de păstrare în custodie sau stocarea și procesarea datelor.

Art. 24. — Pe lângă prestarea serviciilor de plată și a serviciilor operaționale și conexe prevăzute la art. 7, art. 22 și 23, instituțiile de plată pot desfășura, cu respectarea legislației naționale în materie și în măsura în care este permis de legislația specifică celorlalte activități pe care le desfășoară:

a) acordarea de credite care nu sunt legate de serviciile de plată cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare;

b) administrarea sistemelor de plăți;

c) activități comerciale, având în vedere dreptul Uniunii Europene și dreptul intern aplicabil.

SECȚIUNEA a 2-a

Autorizarea instituțiilor de plată

Art. 25. — În vederea obținerii autorizației pentru prestarea de servicii de plată, solicitantul trebuie să remită Băncii Naționale a României o cerere însoțită de documentația și informațiile prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului titlu.

Art. 26. — (1) Banca Națională a României evaluează și comunică solicitantului hotărârea sa cu privire la acordarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare în termen de 3 luni de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 25.

(2) În situația în care cererea nu îndeplinește condiția prevăzută la art. 25, Banca Națională a României comunică solicitantului documentele și informațiile necesare pentru îndeplinirea acesteia.

(3) Solicitanții au la dispoziție un termen de maximum 3 luni de la data comunicării prevăzute la alin. (2) pentru prezentarea documentelor și/sau informațiilor solicitate de Banca Națională a României, termenul de evaluare specificat la alin. (1) începând să curgă de la data primirii respectivelor documente și informații ori, după caz, de la expirarea termenului maxim de 3 luni prevăzut în prezentul alineat.

(4) Pentru situații bine fundamentate de solicitant, la cererea acestuia, Banca Națională a României poate prelungi termenul de transmitere a documentelor și informațiilor prevăzut la alin. (3).

(5) Banca Națională a României poate solicita, în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 25, alte informații relevante pentru evaluare. Solicitantul trebuie să transmită informațiile solicitate în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării, perioadă în care termenul de evaluare prevăzut la alin. (1) se suspendă.

(6) Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante, însă acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile anterior datei expirării termenului în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra cererii de autorizare.

(7) Informațiile și documentele care sunt prezentate după expirarea termenelor prevăzute în prezentul articol nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de autorizare și se restituie titularului cererii.

(8) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la acordarea autorizației produce efecte de la data înscrierii în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1).

Art. 27. — (1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare dacă din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare rezultă una dintre următoarele situații:

a) capitalul inițial se situează sub nivelul minim stabilit de dispozițiile legale în vigoare;

b) din evaluarea planului de activitate și a planului de afaceri prezentate rezultă că instituția de plată nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezentul titlu și în reglementările aplicabile, inclusiv

din cauza insuficienței fondurilor proprii raportat la nivelul reglementat pentru activitatea propusă;

c) cadrul de administrare a activității de prestare de servicii de plată, procedurile de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă instituția de plată și mecanismele de control intern nu sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată;

d) activitățile comerciale, altele decât prestarea serviciilor de plată, în care este implicată entitatea prejudiciază sau ar putea prejudicia fie soliditatea situației financiare a instituției de plată, fie capacitatea Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea de către instituția de plată a tuturor obligațiilor impuse de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia;

e) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;

f) calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate nu este adecvată;

g) legăturile strânse dintre instituția de plată și alte persoane fizice sau juridice sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

h) dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice ori juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dificultăți în aplicarea acestor dispoziții ori măsuri sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

i) documentația și informațiile transmise de solicitant în susținerea cererii de autorizare nu sunt complete sau nu îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului titlu;

j) politica de securitate prezentată de solicitant nu asigură atingerea obiectivului de protejare adecvată a utilizatorilor serviciilor de plată împotriva riscurilor aferente serviciilor de plată prestate;

k) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul titlu sau în reglementările emise în aplicare.

(2) În cazul în care Banca Națională a României respinge cererea de autorizare, hotărârea cuprinde și motivele care au stat la baza acesteia.

Art. 28. — (1) Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei instituții de plată în următoarele situații:

a) instituția de plată nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizată în termen de 12 luni de la data acordării autorizației sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni;

b) instituția de plată nu desfășoară cel puțin o parte din activitatea pentru care a fost autorizată pe teritoriul României;

c) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

d) instituția de plată nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației ori alte condiții prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare;

e) continuarea activității instituției de plată de prestare de servicii de plată periclitează stabilitatea sistemului de plăți;

f) ca sancțiune, potrivit art. 77 alin. (1) lit. e);

g) în oricare alte situații prevăzute de legislația națională.

(2) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației se comunică în scris instituției de plată, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii.

(3) Acționarii sau asociații instituției de plată pot hotărî renunțarea la autorizație și, dacă este cazul, dizolvarea entității,

numai dacă pentru instituția de plată nu s-a deschis procedura insolvenței.

(4) În aplicarea alin. (3), instituția de plată comunică Băncii Naționale a României hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv a asociaților, însoțită de un plan care să asigure stingerea integrală a obligațiilor față de utilizatorii serviciilor de plată și/sau, după caz, de dovada încetării contractelor care le asigură accesul la conturile de plăți pentru prestarea serviciilor de inițiere a plății.

(5) Banca Națională a României aprobă solicitarea de renunțare la autorizație numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) și (4).

(6) Autorizația unei instituții de plată își încetează de drept valabilitatea în următoarele situații:

a) a avut loc o fuziune sau o divizare a instituției de plată în urma căreia aceasta își încetează existența;

b) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului instituției de plată.

(7) Banca Națională a României înscrie în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1) mențiuni cu privire la încetarea valabilității autorizației în situațiile prevăzute la alin. (6).

(8) Hotărârile Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației și la aprobarea solicitării de renunțare la autorizație se comunică instituției de plată și se înscriu mențiuni cu privire la acestea în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1).

(9) Hotărârile prevăzute la alin. (8) produc efecte de la data înscrierii mențiunilor în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1) ori de la o dată ulterioară prevăzută în respectivele hotărâri.

(10) De la data la care produc efecte hotărârile prevăzute la alin. (8), respectiv de la încetarea valabilității autorizației, entitățile nu mai pot presta servicii de plată.

SECȚIUNEA a 3-a

Cerințe operaționale

Art. 29. — Modificările intervenite în situația instituțiilor de plată se comunică Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor emise de aceasta.

Art. 30. — (1) Orice persoană fizică sau juridică ce a decis să achiziționeze, direct ori indirect, o participație calificată într-o instituție de plată persoană juridică română sau să își majoreze participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii la capitalul social să se situeze peste nivelurile de 20%, 30% ori de 50% sau astfel încât instituția de plată în cauză să devină o filială a respectivei persoane trebuie să notifice în prealabil Banca Națională a României în legătură cu această intenție.

(2) Prevederile art. 17 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(3) Banca Națională a României confirmă în scris achizitorului potențial, de îndată, dar nu mai târziu de două zile lucrătoare, primirea notificării și, dacă este cazul, primirea ulterioară a oricăror informații suplimentare solicitate în condițiile alin. (4) și (5) și comunică achizitorului potențial, în fiecare caz, data la care expiră termenul de evaluare.

(4) Banca Națională a României evaluează în ce măsură calitatea achizitorului potențial este adecvată din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii notificării și a tuturor documentelor care trebuie transmise acesteia. Dacă notificarea nu este însoțită de toate documentele cerute potrivit reglementărilor aplicabile, termenul de evaluare începe să curgă de la data confirmării de către Banca Națională a României a primirii tuturor documentelor respective.

(5) Dacă este necesar, Banca Națională a României poate solicita în scris, dar nu mai târziu de expirarea a 50 de zile

lucrătoare din termenul de evaluare prevăzut la alin. (4), orice informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării, cu indicarea informațiilor cerute.

(6) Achizitorul potențial trebuie să transmită informațiile suplimentare solicitate în termen de 20 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării, în cazul neîndeplinirii acestei obligații fiind incidente prevederile alin. (8). Pe perioada respectivă, termenul de evaluare prevăzut la alin. (4) se suspendă. Orice altă solicitare din partea Băncii Naționale a României de completare sau de clarificare a informațiilor primite nu mai are ca efect suspendarea termenului de evaluare.

(7) Dacă există motive rezonabile pentru a considera că influența exercitată de achizitorul potențial împiedică administrarea prudentă și sănătoasă a instituției de plată vizate de achiziția propusă ori dacă achizitorul potențial nu a furnizat informații complete, Banca Națională a României se opune achiziției.

(8) Dacă la finalizarea evaluării Banca Națională a României hotărăște să se opună achiziției propuse, comunică în scris achizitorului potențial hotărârea sa, în termen de două zile lucrătoare de la data adoptării acesteia și fără a depăși termenul prevăzut pentru realizarea evaluării, indicând și motivele care au stat la baza hotărârii.

(9) Dacă până la expirarea termenului de evaluare Banca Națională a României nu se opune în scris achiziției propuse, aceasta se consideră aprobată.

Art. 31. — (1) În cazul achizițiilor prevăzute la art. 30 și în privința cărora Banca Națională a României și-a exprimat opoziția în considerarea faptului că influența exercitată de achizitor împiedică administrarea prudentă și sănătoasă a instituției de plată, exercitarea drepturilor de vot aferente participațiilor deținute de acționarii sau asociații respectivi în privința deciziilor referitoare la activitatea de prestare de servicii de plată se suspendă, iar voturile exprimate deja sunt nule.

(2) În cazul achizițiilor prevăzute la art. 30 și în privința cărora Banca Națională a României și-a exprimat opoziția întrucât achizitorul nu a furnizat informații complete ori în privința cărora achizitorul nu a notificat în prealabil în legătură cu intenția de achiziție sau achiziția a avut loc anterior expirării termenului de exprimare de către Banca Națională a României, exercitarea drepturilor de vot aferente participațiilor deținute de aceștia în privința deciziilor referitoare la activitatea de prestare de servicii de plată se suspendă până la remediarea situației.

(3) În aplicarea alin. (2), Banca Națională a României dispune măsuri pentru remediarea situației și stabilește termene pentru aceasta.

Art. 32. — Prevederile art. 30 și 31 nu aduc atingere dreptului Băncii Naționale a României de a dispune alte măsuri sau de a aplica sancțiuni instituției de plată ori persoanelor responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată.

Art. 33. — Orice persoană fizică sau juridică ce a decis să cedeze, direct ori indirect, o participație calificată într-o instituție de plată, persoană juridică română, sau să își reducă deținerea calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii la capitalul social să se situeze sub nivelurile de 20%, 30% ori de 50% sau astfel încât instituția de plată în cauză să înceteze să mai fie o filială a persoanei în cauză trebuie să notifice în prealabil, în scris, Banca Națională a României în legătură cu această decizie, conform reglementărilor emise în acest sens.

Art. 34. — (1) Instituțiile de plată, altele decât cele care prestează numai serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. g) ori numai serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. g) și h), trebuie să dispună permanent de fonduri proprii care să se situeze la un nivel ce nu poate fi mai mic decât maximul dintre

nivelul minim al capitalului inițial prevăzut pentru autorizare și nivelul rezultat din calcul, potrivit metodei pentru determinarea necesarului de fonduri proprii, selectată dintre metodele prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

(2) Instituțiile de plată trebuie să fundamenteze alegerea uneia dintre metodele de determinare a necesarului de fonduri proprii, astfel încât Banca Națională a României să fie încredințată asupra adecvării metodei la situația concretă a instituției de plată. În caz contrar, Banca Națională a României poate impune în procesul de autorizare sau de supraveghere metoda de determinare a necesarului de fonduri proprii.

Art. 35. — (1) Fără a prejudicia dispozițiile art. 34 alin. (1), pe baza evaluării procedurilor de gestionare a riscului, a mecanismelor de control intern ale instituției de plată și a bazei de date privind riscul de pierdere, Banca Națională a României poate solicita unei instituții de plată să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mare decât cel care ar rezulta din aplicarea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii folosite în conformitate cu prevederile art. 34 sau să permită instituției de plată să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mic decât cel care ar rezulta din aplicarea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii folosite în conformitate cu prevederile art. 34.

(2) Nivelul fondurilor proprii rezultat din aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu poate fi mai mic decât nivelul minim al capitalului inițial prevăzut la art. 18.

Art. 36. — Instituțiile de plată calculează fondurile proprii de care dispun prin însumarea fondurilor proprii de nivel 1 și a fondurilor proprii de nivel 2, cu respectarea următoarelor condiții:

a) fondurile proprii de nivel 1 sunt reprezentate în proporție de cel puțin 75% din fonduri proprii de nivel 1 de bază;

b) totalul fondurilor proprii de nivel 2 nu poate depăși o treime din nivelul fondurilor proprii de nivel 1.

Art. 37. — Este interzisă utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea fondurilor proprii de care dispune o instituție de plată în cazul în care aceasta desfășoară și alte activități decât prestarea de servicii de plată ori în cazul în care aparține unui grup din care mai face parte o altă instituție de plată, o instituție de credit, o societate de servicii de investiții financiare, o societate de administrare a investițiilor, un administrator de fonduri de investiții alternative sau o societate de asigurări.

Art. 38. — (1) Instituțiile de plată care prestează serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)—f) trebuie să protejeze fondurile primite pentru executarea operațiunilor de plată de la utilizatorii serviciilor de plată, direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, prin una dintre următoarele metode:

a) fondurile sunt evidențiate separat de fondurile destinate activităților desfășurate de instituția de plată, altele decât prestarea de servicii de plată și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată, respectiv nu au fost remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare ulterioare zilei în care au fost primite, fondurile se depun și se păstrează într-un cont separat la o instituție de credit sau se investesc în active lichide și de foarte bună calitate, astfel cum sunt definite în reglementările emise de Banca Națională a României, până la remiterea către beneficiarul plății sau transferarea către alt prestator de servicii de plată;

b) fondurile sunt asigurate în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă furnizată de o societate de asigurări ori de o instituție de credit, care nu aparține grupului din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi trebuit să fie evidențiată și păstrată separat în absența poliței de asigurare

sau a altei garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția de plată nu poate să își îndeplinească obligațiile financiare.

(2) Creditorii instituției de plată, alții decât utilizatorii de servicii de plată, nu pot obține indisponibilizarea prin măsuri asiguratorii și nu pot executa în nicio situație fondurile protejate potrivit alin. (1), inclusiv în caz de insolvență a instituției de plată.

Art. 39. — (1) În cazul în care o parte din fondurile primite de o instituție de plată de la utilizatorii serviciilor de plată urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare, iar restul pentru alte servicii decât cele de plată, pentru partea de fonduri ce urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare instituția de plată aplică cerințele prevăzute la art. 38.

(2) În cazul în care ponderea fondurilor primite destinate executării operațiunilor de plată viitoare este variabilă sau nu este cunoscută în avans, instituțiile de plată pot aplica prevederile art. 38 doar unei părți reprezentative din totalul fondurilor primite, parte care se estimează că va fi destinată executării unor operațiuni de plată, cu condiția ca estimarea să fie realizată rezonabil, pe baza datelor istorice, de o manieră considerată adecvată de Banca Națională a României.

Art. 40. — (1) Pentru creditele legate de serviciile de plată, instituțiile de plată constituie, regularizează și utilizează provizioane specifice de risc de credit, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(2) Provizioanele astfel constituite sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 41. — (1) Instituțiile de plată care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la prestarea de servicii de plată organizează și conduc contabilitatea potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și reglementărilor specifice elaborate de Banca Națională a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate ale instituțiilor de plată prevăzute la alin. (1) sunt supuse auditării de către auditorii financiari sau firme de audit.

Art. 42. — (1) Pentru scopuri legate de supraveghere, instituțiile de plată transmit Băncii Naționale a României informații contabile referitoare la serviciile de plată enumerate la art. 7 și la serviciile operaționale și conexe prevăzute la art. 22 și 23 și distinct informații contabile referitoare la restul activităților desfășurate.

(2) Informațiile contabile prevăzute la alin. (1) trebuie însoțite de un raport de audit elaborat potrivit reglementărilor aplicabile, iar în cazul instituțiilor de plată care au obligația legală de auditare a situațiilor financiare, raportul trebuie întocmit de către auditorul financiar sau de firma de audit a instituției de plată.

Art. 43. — Instituțiile de plată sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României informațiile contabile prevăzute la art. 42 alin. (1), precum și alte date și informații solicitate, la termenele și în forma stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României.

Art. 44. — (1) Auditorul financiar sau firma de audit al/a unei instituții de plată trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale la instituția de plată ori în situația în care exercită sarcini specifice într-o entitate care are legături strânse decurgând dintr-o relație de control cu instituția de plată, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu instituția de plată care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a legii și/sau a reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acesteia, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare sau cerințe privind desfășurarea activității de servicii de plată;

b) este de natură să afecteze capacitatea instituției de plată de a funcționa în continuare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului financiar sau firmei de audit de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către aceștia a unei opinii cu rezerve.

(2) La solicitarea Băncii Naționale a României, auditorul financiar sau firma de audit al/a instituției de plată are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări, explicații legate de activitatea de audit a activității de servicii de plată desfășurate.

(3) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul financiar sau firma de audit al/a instituției de plată a obligației de a informa Banca Națională a României conform alin. (1) și (2) nu constituie încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia/acesteia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia/acesteia.

(4) Banca Națională a României are acces la orice documente întocmite de auditorul financiar sau firma de audit al/a instituției de plată pe parcursul acțiunii de audit.

(5) Auditorul financiar sau firma de audit informează potrivit alin. (1) și persoanele care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii organelor statutare, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a instituțiilor de plată și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea acestor instituții, cu excepția cazului în care există motive întemeiate care îl/o constringă să nu procedeze astfel.

Art. 45. — Fără a aduce atingere prevederilor legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului sau altor dispoziții relevante ale legislației naționale, instituțiile de plată păstrează toate evidențele aferente serviciilor de plată prestate, inclusiv activităților operaționale și conexe acestora prevăzute la art. 22 și 23, timp de 5 ani de la terminarea operațiunii.

Art. 46. — (1) Instituțiile de plată au obligația de a se asigura de respectarea cerințelor impuse de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare în cazul în care deleagă unor terți realizarea unor funcții operaționale.

(2) Instituțiile de plată sunt responsabile pentru toate actele angajaților lor și pentru activitatea desfășurată de sucursalele, agenții și entitățile către care externalizează activități, în condițiile prezentei legi.

Art. 47. — Instituțiile de plată se asigură că agenții și sucursalele care acționează pe seama lor informează utilizatorii serviciilor de plată despre acest fapt.

SECȚIUNEA a 4-a

Desfășurarea activității de către instituții de plată persoane juridice române pe teritoriul României prin intermediul agenților

Art. 48. — (1) Instituțiile de plată persoane juridice române care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul României prin intermediul unui agent transmit Băncii Naționale a României o cerere, însoțită de informațiile și documentația prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

(2) Banca Națională a României poate verifica informațiile transmise de instituția de plată care a solicitat desfășurarea activității prin intermediul agentului, pentru a se asigura de corectitudinea acestora.

(3) Dacă, în urma verificărilor realizate potrivit alin. (2), Banca Națională a României nu se poate asigura de corectitudinea informațiilor, aceasta refuză înregistrarea agentului și informează de îndată instituția de plată asupra acestui fapt.

Art. 49. — (1) Instituțiile de plată pot utiliza un agent pentru prestarea de servicii de plată numai ulterior înscrierii acestuia în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1).

(2) În situația în care agentul este o entitate reglementată prin lege specială a cărei activitate este supusă unei autorizări, aprobări sau unor avize specifice, prestarea de servicii de plată poate fi realizată numai după obținerea acestora.

Art. 50. — (1) Banca Națională a României evaluează și comunică solicitantului decizia cu privire la o cerere de înscriere a unui agent, în termen de 60 de zile de la data primirii solicitării care îndeplinește cerința prevăzută la art. 48 alin. (1).

(2) În situația în care nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 48 alin. (1), Banca Națională a României comunică solicitantului documentele și informațiile necesare pentru îndeplinirea acesteia.

(3) Solicitanții au la dispoziție un termen de maximum 30 de zile de la data comunicării prevăzute la alin. (2) pentru prezentarea documentelor și/sau informațiilor solicitate de Banca Națională a României, termenul de evaluare specificat la alin. (1) începând să curgă de la data primirii respectivelor documente și informații ori, după caz, de la expirarea termenului stabilit în prezentul alineat.

(4) Pentru situații bine fundamentate de instituția de plată, la cererea acesteia, Banca Națională a României poate prelungi termenul de transmitere a documentelor și informațiilor prevăzute la alin. (3).

(5) Banca Națională a României poate solicita, în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 48 alin. (1), alte informații relevante pentru evaluare. Solicitantul trebuie să transmită informațiile solicitate în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării, perioadă în care termenul de evaluare prevăzut la alin. (1) se suspendă.

(6) Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante, însă acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 20 de zile anterior datei expirării termenului în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra cererii de înscriere a agentului.

(7) Informațiile și documentele care sunt prezentate după expirarea termenelor prevăzute în prezentul articol nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii și se restituie titularului cererii.

Art. 51. — (1) Banca Națională a României înscrie agentul în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1) numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare.

(2) Banca Națională a României înscrie un agent care nu este prestator de servicii de plată autorizat numai în cazul în care din evaluarea informațiilor și a documentelor care însoțesc cererea este încredințată că persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată desfășurate de către agent sau, după caz, agentul persoană fizică au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate, potrivit criteriilor stabilite în reglementările emise de Banca Națională a României.

(3) Dispozițiile art. 13 alin. (2) și art. 17 se aplică în mod corespunzător.

Art. 52. — Banca Națională a României respinge o cerere de înscriere a unui agent dacă, din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare, rezultă una dintre următoarele situații:

a) agentul persoană fizică sau, după caz, persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;

b) nu se poate asigura de corectitudinea informațiilor primite despre agent;

c) documentația și informațiile transmise de solicitant în susținerea cererii de înscriere nu sunt complete sau nu îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului titlu;

d) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul titlu sau în reglementările emise în aplicare.

Art. 53. — Banca Națională a României radiază agentul înscris în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1) la cererea instituției de plată sau în situația în care constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare.

SECȚIUNEA a 5-a

Externalizarea

Art. 54. — (1) Instituțiile de plată informează Banca Națională a României în cazul în care intenționează să externalizeze către entități situate pe teritoriul României funcții operaționale aferente serviciilor de plată potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi.

(2) La externalizarea funcțiilor operaționale importante, inclusiv a sistemelor informatice, instituția de plată trebuie să se asigure că aceasta se realizează fără afectarea semnificativă a calității mecanismelor de control intern ale instituției de plată și nu împiedică exercitarea eficientă de către autoritatea de supraveghere a verificărilor referitoare la respectarea obligațiilor ce revin instituțiilor de plată potrivit prezentei legi.

Art. 55. — (1) În înțelesul art. 54 alin. (2), o funcție operațională este considerată importantă dacă nerealizarea acesteia sau realizarea sa în mod defectuos prejudiciază în mod semnificativ capacitatea instituției de plată de a se conforma permanent condițiilor de autorizare impuse în conformitate cu prezentul titlu și cu reglementările emise în aplicarea acestuia sau altor obligații care îi revin în conformitate cu prezenta lege ori afectează semnificativ performanțele financiare, stabilitatea instituției de plată sau continuitatea prestării serviciilor de plată.

(2) Externalizarea funcțiilor operaționale importante se poate realiza numai cu respectarea de către instituția de plată a următoarelor condiții:

a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității organelor de conducere;

b) relația și obligațiile instituției de plată în raport cu utilizatorii serviciilor sale de plată, stabilite de prezenta lege, nu sunt afectate;

c) nu se prejudiciază respectarea condițiilor impuse instituției de plată în vederea obținerii și menținerii autorizației în conformitate cu prezentul titlu și cu reglementările emise în aplicarea acestuia;

d) niciuna dintre condițiile impuse în vederea autorizării instituției de plată nu sunt înlăturate sau modificate.

SECȚIUNEA a 6-a

Procedura de notificare pentru desfășurarea activității pe teritoriul României de către instituțiile de plată din alte state membre

Art. 56. — O instituție de plată autorizată într-un alt stat membru poate presta pe teritoriul României, prin intermediul sucursalelor, agenților sau în mod direct, serviciile de plată prevăzute de autorizație în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 57. — (1) Notificarea prevăzută la art. 56 trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, numărul autorizației dacă este cazul, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României.

(2) În cazul în care se intenționează prestarea de servicii prin intermediul unei sucursale, suplimentar informațiilor prevăzute la alin. (1) notificarea trebuie să cuprindă numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și informații cu privire la:

- a) structura organizatorică;
- b) planul de afaceri, inclusiv bugetul estimativ pentru primele 3 exerciții financiare, care să demonstreze că sucursala este capabilă să angajeze sistemele, resursele și procedurile adecvate și proporționale cu natura și întinderea activității vizate;
- c) cadrul de administrare și mecanismele de control intern, inclusiv procedurile administrative, de gestionare a riscurilor și procedurile contabile ale solicitantului, care să demonstreze că acestea sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, întinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de sucursală și permit acesteia conformarea la obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

(3) În cazul prestării de servicii de plată printr-un agent, suplimentar informațiilor prevăzute la alin. (1) notificarea trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia și, după caz, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, identitatea persoanelor responsabile pentru administrarea agentului și, după caz, informații cu privire la îndeplinirea de către aceste persoane a cerințelor de reputație și experiență.

Art. 58. — (1) În termen de maximum o lună de la primirea notificării realizate de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României evaluează informațiile și transmite acesteia opinia sa și informațiile relevante asupra intenției instituției de plată din respectivul stat membru de a desfășura activitate pe teritoriul României.

(2) În cazul în care, în urma analizării informațiilor privind agentul transmise de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României nu este încredințată de corectitudinea acestora, informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 59. — (1) Ulterior primirii notificării transmise de autoritatea competentă din statul membru de origine în legătură cu intenția unei instituții de plată de a desfășura activitate pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale ori al unui agent, la cererea Băncii Naționale a României, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și alte autorități relevante furnizează acesteia informații cu privire la riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului pe care îl implică proiectul ce face obiectul notificării.

(2) În situația în care din consultarea realizată potrivit alin. (1) rezultă motive întemeiate pentru a suspecta că prin angajarea agentului sau prin deschiderea sucursalei ar putea crește riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului ori în legătură cu proiectul de angajare a agentului sau de deschidere a sucursalei se efectuează, s-a efectuat ori s-a încercat efectuarea unor operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, Banca Națională a României informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 60. — Modificarea informațiilor furnizate potrivit art. 57 poate conduce la reevaluarea de către Banca Națională a României a opiniei formulate potrivit art. 58.

SECȚIUNEA a 7-a

Procedura de notificare pentru desfășurarea activității în afara teritoriului României de către instituții de plată persoane juridice române

Art. 61. — (1) Orice instituție de plată autorizată, persoană juridică română, care intenționează să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru prin stabilirea unei sucursale, prin intermediul unui agent ori în mod direct, transmite Băncii Naționale a României o cerere însoțită de informațiile prevăzute la art. 63.

(2) În termen de o lună de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă informațiile prevăzute la alin. (1) și solicită opinia în legătură cu intenția instituției de plată.

(3) În termen de cel mult 3 luni de la primirea cererii prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă ca urmare a solicitării formulate potrivit alin. (2) și comunică instituției de plată și autorității competente din statul membru gazdă hotărârea sa cu privire la aprobarea sau respingerea cererii.

(4) Dacă este cazul, Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă și motivele pentru care nu a fost de acord cu opinia negativă exprimată de aceasta ca urmare a solicitării formulate potrivit alin. (2).

(5) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la aprobarea cererii de desfășurare a activității prin intermediul sucursalei sau agentului produce efecte de la data înscrierii sucursalei sau agentului în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1).

(6) Banca Națională a României poate radia sucursala sau agentul din registrul prevăzut la art. 68 alin. (1) în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior împlinirii termenului prevăzut la alin. (3).

Art. 62. — (1) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată prin intermediul unei sucursale sau unui agent numai ulterior înscrierii acesteia/acestuia în registrul prevăzut la art. 68.

(2) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată în mod direct de la data la care Banca Națională a României realizează notificarea potrivit art. 61 alin. (3).

(3) Instituțiile de plată informează Banca Națională a României asupra datei la care încep efectiv desfășurarea activității prin intermediul unei sucursale ori agent.

(4) Banca Națională a României transmite informațiile prevăzute la alin. (3) autorității competente din statul membru gazdă.

Art. 63. — (1) În aplicarea art. 61, instituțiile de plată autorizate, persoane juridice române, transmit Băncii Naționale a României informații privind tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă.

(2) În cazul în care se intenționează prestarea de servicii prin intermediul unei sucursale, suplimentar informațiilor prevăzute la alin. (1) notificarea trebuie să cuprindă numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și informații cu privire la:

- a) structura organizatorică;
- b) planul de afaceri, inclusiv un buget estimativ pentru primele 3 exerciții financiare, care să demonstreze că sucursala este capabilă să angajeze sistemele, resursele și procedurile adecvate și proporționale cu natura și întinderea activității vizate;
- c) cadrul de administrare și mecanismele de control intern, inclusiv procedurile administrative, de gestionare a riscurilor și procedurile contabile ale solicitantului, care să demonstreze că acestea sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, întinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de sucursală și permit

acesteia conformarea la obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

(3) În cazul prestării de servicii de plată printr-un agent, suplimentar informațiilor prevăzute la alin. (1) notificarea trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia și, după caz, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, identitatea persoanelor responsabile pentru administrarea agentului și, după caz, informații cu privire la îndeplinirea de către aceste persoane a cerințelor de reputație și experiență.

(4) În cazul în care instituția de plată nu transmite informațiile ori nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (2) ori, după caz, alin. (3), Banca Națională a României respinge cererea instituției de plată.

(5) Prevederile art. 48 alin. (2), art. 49 alin. (2) și ale art. 51—53 se aplică în mod corespunzător.

Art. 64. — (1) Instituțiile de plată comunică fără întârziere Băncii Naționale a României modificările intervenite în legătură cu informațiile furnizate potrivit prevederilor art. 63.

(2) Prevederile art. 61 și 62 se aplică în mod corespunzător.

Art. 65. — (1) Instituțiile de plată pot desfășura activitățile prevăzute în autorizația acordată de Banca Națională a României în state terțe prin înființarea unei sucursale sau prin intermediul unui agent, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(2) Dispozițiile secțiunii a 4-a din prezentul titlu se aplică în mod corespunzător instituțiilor de plată care intenționează prestarea de servicii de plată în state terțe prin intermediul unui agent.

Art. 66. — În plus față de motivele prevăzute la art. 52 sau, după caz, art. 63 alin. (4), Banca Națională a României are competența de a respinge cererea formulată în baza dispozițiilor art. 65 și dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de instituția de plată, consideră că:

a) instituția de plată nu dispune de o situație financiară corespunzătoare în raport cu activitatea propusă;

b) cadrul de administrare, procedurile și mecanismele prevăzute la art. 11 nu sunt adecvate;

c) cadrul legislativ existent în statul terț și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică exercitarea de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

d) instituția de plată nu îndeplinește alte cerințe prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia.

Art. 67. — Instituțiile de plată pot externaliza funcții operaționale legate de serviciile de plată către entități din străinătate cu respectarea prevederilor secțiunii a 5-a și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

SECȚIUNEA a 8-a

Înregistrarea

Art. 68. — (1) Banca Națională a României organizează și administrează registrul în care sunt evidențiate instituțiile de plată persoane juridice române, sucursalele acestora din alte state membre și state terțe, precum și agenții instituțiilor de plată persoane juridice române.

(2) Banca Națională a României evidențiază în registrul prevăzut la alin. (1), într-o secțiune distinctă, furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi înregistrați potrivit capitolului II al titlului II, precum și, după caz, agenții și sucursalele acestora din alte state membre.

(3) Registrul prevăzut la alin. (1) este public, accesibil on-line, este actualizat permanent și furnizează informații privind

serviciile de plată pentru care a fost autorizată fiecare instituție de plată.

Art. 69. — (1) Banca Națională a României înscrie în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1), într-o secțiune specială, mențiuni cu privire la descrierea serviciilor de plată exceptate și notificate potrivit art. 106 și art. 108 și încadrarea acestora în exceptările prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) și, după caz, lit. m).

(2) Banca Națională a României atenționează publicul prin intermediul registrului prevăzut la art. 68 alin. (1) asupra faptului că entitățile care prestează serviciile de plată prevăzute la alin. (1) nu sunt autorizate, nu sunt supravegheate de Banca Națională a României și nu li se aplică dispozițiile titlurilor III și IV.

Art. 70. — Banca Națională a României comunică Autorității Bancare Europene informații cu privire la datele înscrise în registrul, precum și alte informații potrivit standardelor tehnice privind registrul central electronic elaborate de autoritate.

SECȚIUNEA a 9-a

Autoritatea competentă și supravegherea

Art. 71. — (1) Banca Națională a României este autoritatea responsabilă cu supravegherea respectării dispozițiilor prezentului titlu și ale reglementărilor emise în aplicare.

(2) Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a instituțiilor de plată autorizate, persoane juridice române, inclusiv pentru activitatea de plăți desfășurată prin sucursalele și agenții acestora.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu implică faptul că Banca Națională a României are competențe de supraveghere a activităților comerciale ale instituției de plată, altele decât prestarea de servicii de plată prevăzute la art. 7 și activitățile enumerate la art. 22 și 23.

(4) Dispozițiile art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător în ceea ce privește regimul răspunderii membrilor Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și a personalului acesteia pentru exercitarea atribuțiilor care decurg din aplicarea prezentului titlu.

(5) În aplicarea alin. (1), în cazul încălcării de către instituțiile de plată a dispozițiilor prezentului titlu, utilizatorii serviciilor de plată sau alte părți interesate, inclusiv asociațiile de consumatori, pot sesiza Banca Națională a României în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea prudențială a instituțiilor de plată.

Art. 72. — (1) Activitatea de supraveghere a instituțiilor de plată de către Banca Națională a României, în vederea verificării respectării cerințelor impuse în prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia, trebuie să fie proporțională, adecvată și adaptată riscurilor la care sunt expuse instituțiile de plată.

(2) Verificările la sediul entităților supravegheate se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit în acest sens sau de către terțe persoane împuternicite de Banca Națională a României.

(3) Pentru exercitarea funcției de supraveghere Banca Națională a României este abilitată:

a) să solicite instituției de plată să furnizeze orice informație necesară pentru verificarea respectării cerințelor impuse prin prezentul titlu și reglementările emise în aplicarea acestuia, specificând termenul în care trebuie furnizate și, după caz, scopul solicitării;

b) să efectueze verificări la sediul instituției de plată, persoană juridică română, sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități;

- c) să emită recomandări, instrucțiuni și să dispună măsuri;
- d) să suspende sau să retragă autorizația.

(4) Instituțiile de plată vor permite personalului împuternicit al Băncii Naționale a României și terțelor persoane împuternicite de Banca Națională a României să le examineze evidențele, conturile și operațiunile, furnizând în acest scop toate documentele și informațiile cu privire la administrarea, controlul intern și operațiunile instituțiilor de plată, astfel cum vor fi solicitate de către aceștia.

(5) Instituțiile de plată sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta pentru scopul realizării supravegherii.

Art. 73. — (1) Banca Națională a României stabilește prin reglementări regulile instituțiilor de plată care desfășoară activitate de creditare, legat de calitatea de persoane juridice declarante la Centrala riscului de credit a Băncii Naționale a României.

(2) Nu se consideră încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional transmiterea de către Centrala riscului de credit a informațiilor existente în baza sa de date instituțiilor de plată.

Art. 74. — (1) În situația în care constată existența unor deficiențe, Banca Națională a României poate face recomandări unei instituții de plată, persoană juridică română, în vederea adoptării de măsuri corespunzătoare de către aceasta pentru desfășurarea prudentă a activității.

(2) Instituția de plată prevăzută la alin. (1) are obligația de a comunica Băncii Naționale a României măsurile întreprinse, în termenele stabilite de aceasta.

Art. 75. — (1) Banca Națională a României are competența de a dispune măsuri administrative necesare în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora în situația în care constată că o instituție de plată, persoană juridică română, sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată ale instituției de plată:

a) încalcă dispozițiile art. 13 alin. (3), art. 19, art. 20 alin. (1), art. 21, art. 22, art. 29, art. 34, art. 35 alin. (1), art. 36, art. 37—39, art. 40 alin. (1), art. 41—43, art. 45, art. 46 alin. (1), art. 47, art. 49 alin. (1), art. 54, art. 62, art. 64, art. 65 și art. 67, precum și ale reglementărilor emise în aplicarea acestor articole;

b) nu dă curs unei recomandări formulate de Banca Națională a României.

(2) În aplicarea alin. (1), Banca Națională a României are competența de a dispune față de orice instituție de plată, persoană juridică română, următoarele măsuri administrative:

a) să solicite instituției de plată creșterea nivelului fondurilor proprii peste cele prevăzute la art. 34 și 35;

b) să solicite instituției de plată utilizarea altei metode de determinare a necesarului de fonduri proprii;

c) să solicite instituției de plată îmbunătățirea cadrului de administrare, a procedurilor și mecanismelor implementate pentru asigurarea unei organizări adecvate a activității desfășurate ori pentru restabilirea sau susținerea situației sale financiare;

d) să restricționeze sau să limiteze volumul activității, tipul de operațiuni desfășurate sau rețeaua de sucursale ale instituției de plată din țară și din străinătate;

e) să restricționeze desfășurarea activității de plată prin agenți sau să interzică desfășurarea activității în acest mod;

f) să solicite instituției de plată înlocuirea auditorului financiar sau firmei de audit;

g) să solicite instituției de plată constituirea unei entități distincte pentru desfășurarea activității de prestare a serviciilor de plată, în condițiile prevăzute la art. 12;

h) orice alte măsuri administrative care să fie adecvate și proporționale cu faptele și deficiențele constatate, de natură a remedia situația instituției de plată.

Art. 76. — Banca Națională a României are competența de a aplica sancțiuni administrative în cazurile în care constată că o instituție de plată, persoană juridică română, și/sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată se fac vinovate de următoarele fapte, dacă acestea nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât potrivit legii să fie considerate infracțiuni:

a) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 75 alin. (1) lit. a);

b) nerespectarea măsurilor administrative dispuse de Banca Națională a României;

c) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația acordată;

d) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare;

e) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date și informații eronate către Banca Națională a României.

Art. 77. — (1) În cazurile prevăzute la art. 76, Banca Națională a României are competența de a aplica următoarele sancțiuni administrative:

a) avertisment scris;

b) amendă aplicabilă instituției de plată, de la 5.000 lei la 50.000 lei;

c) amendă aplicabilă persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată, între 1 și 6 salarii medii nete pe instituția de plată, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta;

d) retragerea aprobării acordate persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată;

e) suspendarea sau retragerea autorizației acordate instituției de plată.

(2) La individualizarea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, precum și de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației aplicabile societăților, prezentului titlu și reglementărilor emise în aplicarea acestuia și cadrului intern de administrare.

Art. 78. — Sancțiunile prevăzute la art. 77 alin. (1) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri conform art. 75 sau independent de acestea.

Art. 79. — (1) Constatarea faptelor descrise în prezentul titlu și în reglementările emise în aplicare, care constituie încălcări ale regimului prudential, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, pe baza raportărilor făcute de instituțiile de plată, persoane juridice române, potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a României ori în cursul verificărilor desfășurate la sediul instituției de plată, persoană juridică română, sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități.

(2) Actele cu privire la o instituție de plată, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni, se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. d) și e), a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.

Art. 80. — (1) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art. 81. — (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentului titlu și reglementărilor emise în aplicare cu privire la o instituție de plată pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

Art. 82. — Dispozițiile art. 81 se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Banca Națională a României nu se pronunță în termenele prevăzute de lege asupra unei solicitări formulate potrivit prevederilor prezentului titlu și reglementărilor emise în aplicare.

Art. 83. — Până la adoptarea unei hotărâri de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art. 81 alin. (1), sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive de către instanța judecătorească, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

Art. 84. — (1) Pentru exercitarea funcției de supraveghere, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă sau, după caz, ale statului membru de origine în legătură cu activitatea desfășurată de instituțiile de plată în mod direct, prin intermediul sucursalelor sau agenților.

(2) Pentru îndeplinirea prevederilor alin. (1), Banca Națională a României:

a) informează autoritățile competente din statul membru gazdă ori de câte ori intenționează să efectueze verificări la sediul sucursalei sau agentului instituției de plată, situate pe teritoriul statului membru gazdă;

b) comunică autorității competente din statul membru gazdă ori, după caz, din statul membru de origine toate informațiile relevante și esențiale pentru supravegherea activității;

c) în cazul în care constată sau suspectează că activitatea desfășurată în mod direct, prin intermediul unui agent sau unei sucursale se realizează cu încălcarea legislației în materie, comunică autorității competente din statul membru de origine, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale și, la cerere, toate informațiile relevante;

d) dispune măsurile necesare pentru a se asigura remedierea situației, de îndată ce e informată de autoritatea competentă din statul membru gazdă asupra faptului că o instituție de plată care desfășoară activitate în acel stat membru prin intermediul unui agent sau al unei sucursale nu respectă dispozițiile prevăzute de prezentul titlu și comunică fără întârziere măsurile dispuse autorității competente din statul membru gazdă și autorităților competente ale oricărui alt stat membru vizat.

(3) Banca Națională a României poate delega autorității competente din statul membru gazdă sarcina de a efectua

verificări la sediul sucursalelor instituțiilor de plată sau agenților acestora, situate pe teritoriul statului membru gazdă.

Art. 85. — (1) În scopul exercitării funcției de supraveghere a instituțiilor de plată dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate în România prin intermediul sucursalelor sau agenților, autoritatea competentă din statul membru de origine al unei instituții de plată poate realiza verificări pe teritoriul României la sediul sucursalelor instituțiilor de plată sau agenților acestora. Verificarea poate fi realizată direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(2) La solicitarea autorității competente din statul membru de origine, Banca Națională a României poate efectua, în mod direct sau prin intermediul unei terțe persoane împuternicite în acest sens, verificări la sediul sucursalelor sau agenților instituțiilor de plată, situate pe teritoriul României. Reprezentanții autorității competente solicitante pot participa la efectuarea verificării respective.

(3) La solicitarea Băncii Naționale a României sucursalele și agenții prevăzuți la alin. (1) transmit în scopuri statistice și de informare rapoarte referitoare la activitatea desfășurată pe teritoriul României.

Art. 86. — (1) În cazul în care ia cunoștință că o instituție de plată dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale ori al unui agent nu respectă legislația respectivului stat membru care transpune prevederile titlului II din Directiva (UE) 2015/2366, Banca Națională a României informează fără întârziere autoritatea competentă din statul membru de origine despre această situație.

(2) În situația în care este necesară luarea de urgență a unor măsuri în scopul protejării intereselor colective ale utilizatorilor de servicii de plată din România, Banca Națională a României poate dispune, în paralel cu realizarea informării prevăzute la alin. (1), aplicarea unor măsuri de protejare cu caracter temporar.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) trebuie să fie proporționale și adecvate scopului de protejare a intereselor colective ale utilizatorilor de servicii de plată și nu trebuie să conducă la favorizarea utilizatorilor serviciilor de plată din România comparativ cu utilizatorii serviciilor de plată din alte state membre ai respectivei instituții de plată.

(4) Banca Națională a României dispune încetarea măsurilor de protejare de îndată ce are cunoștință asupra faptului că au fost remediate deficiențele care au condus la apariția situației prevăzute la alin. (2).

(5) Banca Națională a României informează fără întârziere autoritățile competente din statul membru de origine și din alte state membre în care desfășoară activitate instituția de plată, Comisia Europeană și Autoritatea Bancară Europeană, asupra măsurilor de protejare dispuse potrivit alin. (2) și a motivelor pentru care au fost dispuse.

(6) În cazul în care circumstanțele permit, Banca Națională a României realizează informarea prevăzută la alin. (5) anterior dispunerii măsurilor de protejare.

Art. 87. — Banca Națională a României motivează și comunică instituției de plată în cauză orice sancțiune sau măsură ce implică restricții ale dreptului de prestare de servicii în mod direct sau de desfășurare a activității prin intermediul sucursalelor sau agenților pe teritoriul unui stat membru gazdă dispuse în aplicarea prevederilor art. 56—64, art. 67, art. 74—77 și art. 84—86.

Art. 88. — (1) Dacă Banca Națională a României întâmpină dificultăți în cooperarea cu autoritățile competente din alte state membre, în situațiile prevăzute la art. 56—64, art. 67, art. 84—87, art. 89 sau art. 91 în exercitarea atribuțiilor ce le revin în legătură cu activitățile prestate transfrontalier de instituțiile de plată, poate

să supună cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene și să ceară sprijinul acesteia, potrivit art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

(2) Banca Națională a României poate beneficia de asistența acordată, din proprie inițiativă, de Autoritatea Bancară Europeană, în temeiul art. 19 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, în vederea ajungerii la un acord cu autoritățile competente din alte state membre.

(3) Banca Națională a României amână luarea unei hotărâri în legătură cu situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) până la adoptarea de către Autoritatea Bancară Europeană a unei decizii potrivit art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

Art. 89. — Dispozițiile art. 84—86 nu aduc atingere obligațiilor ce revin Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea cerințelor stabilite de legislația în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului și de Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.781/2006.

SECȚIUNEA a 10-a

Secretul profesional și schimbul de informații

Art. 90. — (1) Membrii consiliului de administrație, salariații Băncii Naționale a României, precum și terțele persoane împuternicite de Banca Națională a României pentru efectuarea de verificări la sediul instituțiilor de plată sunt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor, pe perioada în care dețin această calitate și după încetarea activității în cadrul băncii ori, după caz, a relațiilor cu banca.

(2) Nu sunt considerate informații confidențiale informațiile furnizate în formă sumară sau agregată, astfel încât instituția de plată să nu poată fi identificată.

(3) Schimbul de informații prevăzut la art. 91 trebuie să fie circumscris exclusiv scopului îndeplinirii sarcinilor ce le revin autorităților respective.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (3) nu aduc în niciun fel atingere prevederilor legislației penale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.

Art. 91. — (1) Banca Națională a României colaborează cu autoritățile relevante din alte state membre cu atribuții privind prestatorii de servicii de plată, precum și cu Banca Centrală Europeană, Autoritatea Bancară Europeană și băncile centrale din alte state membre.

(2) Banca Națională a României poate schimba informații cu:

a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată;

b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și decontare;

c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta lege, cu legislația în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, al protecției datelor cu caracter personal, cu legislația în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului ori cu alte acte normative aplicabile prestatorilor de servicii de plată;

d) Autoritatea Bancară Europeană, în calitatea sa de entitate care contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a mecanismelor de supraveghere.

Art. 92. — Prezenta secțiune se completează în mod corespunzător cu dispozițiile art. 3, 4 și 52 din Legea nr. 312/2004, cu modificările ulterioare.

Art. 93. — (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 90 și art. 92, Banca Națională a României poate furniza anumite informații departamentelor din administrația centrală responsabile cu legislația în domeniul supravegherii instituțiilor financiare, precum și inspectorilor care acționează în numele acestor departamente.

(2) Furnizarea informațiilor prevăzută la alin. (1) poate fi făcută numai pentru scopuri de supraveghere prudențială. Persoanele cărora le sunt furnizate informații potrivit alin. (1) sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 90.

(3) Banca Națională a României poate furniza anumite informații referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de plată comisiilor de anchetă ale Parlamentului României, Curții de Conturi a României, precum și altor autorități din România cu competențe de anchetă, în următoarele condiții:

a) aceste autorități au un mandat legal special de investigare sau examinare a activității Băncii Naționale a României de supraveghere și reglementare prudențială a instituțiilor de plată;

b) informațiile sunt necesare strict pentru îndeplinirea mandatului prevăzut la lit. a);

c) persoanele care au acces la informații sunt supuse unor cerințe referitoare la păstrarea secretului profesional cel puțin echivalente celor prevăzute la art. 90;

d) dacă informațiile provin de la autoritățile competente dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate decât cu acordul expres al autorităților respective și doar în scopurile pentru care acordul a fost obținut.

(4) Prelucrările de date cu caracter personal ce intră sub incidența prezentei legi se efectuează cu respectarea reglementărilor legale privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

Art. 94. — În situațiile prevăzute la art. 93, informațiile primite de Banca Națională a României potrivit art. 91 și cele obținute ca urmare a verificărilor la fața locului în condițiile art. 84 nu se divulgă de către aceasta fără acordul expres al autorității competente de la care s-au primit informațiile, respectiv al autorității competente din statul membru în care a fost efectuată o astfel de verificare la fața locului.

Art. 95. — În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL II

Înregistrarea și supravegherea furnizorilor specializați în servicii de informare cu privire la conturi

Art. 96. — (1) Orice entitate care intenționează să presteze pe teritoriul României numai serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. h) trebuie să fie înregistrată potrivit prezentului capitol înainte de începerea acestei activități.

(2) Banca Națională a României poate înregistra numai persoane juridice române cu sediul real în România ori persoane fizice cu sediul profesional în România potrivit cadrului legislativ privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice.

(3) În scopul aplicării art. 98 alin. (1), la solicitarea entității prevăzute la alin. (1), Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor analizează documentele pentru care, potrivit reglementărilor Băncii Naționale a României prevăzute la art. 100, este necesară exprimarea unui punct de vedere și comunică solicitantului punctul său de vedere pe marginea conformării acestora cu prevederile aflate în competența autorității potrivit art. 222 alin. (1) lit. b).

(4) În vederea luării unei decizii privind cererea de înregistrare, Banca Națională a României poate consulta autoritățile cu competențe relevante.

Art. 97. — Persoanele care solicită înregistrarea în scopul prestării serviciilor de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. h) trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională sau o altă garanție comparabilă, care să acopere, pentru toate teritoriile în care își oferă serviciile, prejudiciile pe care le pot provoca prestatorilor de servicii de plată care oferă și administrează conturile de plăți sau utilizatorilor serviciilor de plată, ca urmare a accesării sau utilizării neautorizate sau frauduloase a informațiilor referitoare la contul de plăți.

Art. 98. — (1) Banca Națională a României poate da curs unei solicitări de înregistrare în calitate de furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi numai dacă sunt respectate prevederile prezentului capitol și, în mod corespunzător, cerințele prevăzute la art. 11 și 13.

(2) În aplicarea art. 13, în cazul în care solicitantul este persoană fizică, aceasta este considerată a fi persoana responsabilă pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată.

Art. 99. — (1) O entitate înregistrată în calitate de furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi de către Banca Națională a României potrivit prezentului capitol poate presta serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. h) în orice stat membru, cu respectarea în mod corespunzător a cerințelor prevăzute în secțiunea a 7-a a capitolului I.

(2) Furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi pot externaliza funcții operaționale legate de serviciile de plată către entități din alte state membre, cu respectarea prevederilor secțiunii a 5-a a capitolului I și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(3) Furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi nu pot externaliza funcții operaționale legate de serviciile de plată către entități din state terțe.

Art. 100. — (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului titlu, Banca Națională a României stabilește prin reglementări documentația care trebuie să însoțească cererea pentru înregistrare în calitate de furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi, precum și criteriile pe baza cărora se verifică îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 13.

(2) Pentru îndeplinirea prevederilor alin. (1), Banca Națională a României asigură conformarea la cerințele prevăzute de ghidurile emise de Autoritatea Bancară Europeană în domeniul înregistrării furnizorilor specializați în servicii de informare cu privire la conturi, potrivit art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

Art. 101. — (1) În vederea înregistrării în calitate de furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi se aplică în mod corespunzător cerințele și procedura prevăzute la art. 25 și 26.

(2) Dispozițiile art. 29, art. 43, art. 56—64, art. 68—74, art. 77—95 se aplică în mod corespunzător furnizorilor specializați în servicii de informare cu privire la conturi.

Art. 102. — (1) Banca Națională a României respinge o cerere de înregistrare în calitate de furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi dacă din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicare rezultă una dintre următoarele situații:

a) din planul de activitate și planul de afaceri prezentate rezultă că furnizorul specializat în servicii de informare cu privire la conturi nu este capabil să angajeze sistemele, resursele și procedurile adecvate și proporționale care să îi permită atingerea obiectivelor propuse și desfășurarea în condiții de prudență a serviciilor de plată;

b) cadrul de administrare a activității de prestare de servicii de plată, procedurile de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă entitatea și mecanismele de control intern nu sunt cuprinzătoare

și adaptate serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze;

c) politica de securitate prezentată de solicitant nu asigură atingerea obiectivului de protejare adecvată a utilizatorilor serviciilor de plată împotriva riscurilor aferente serviciilor de plată prestate;

d) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;

e) documentația și informațiile transmise de solicitant în susținerea cererii de înregistrare în calitate de furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi nu sunt complete sau nu îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol;

f) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul capitol sau în reglementările emise în aplicare.

(2) În cazul în care Banca Națională a României respinge cererea de înregistrare în calitate de furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi, hotărârea cuprinde și motivele care au stat la baza acesteia.

Art. 103. — (1) Banca Națională a României are competența de a radia din registru un furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi în următoarele situații:

a) înregistrarea s-a realizat pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

b) furnizorul specializat în servicii de informare cu privire la conturi nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza înregistrării ori alte condiții prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicare;

c) ca urmare a aplicării sancțiunii prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. e);

d) ca urmare a solicitării furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi;

e) în oricare alte situații prevăzute de legislația națională.

(2) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la radierea din registru împreună cu motivele care au stat la baza acesteia se comunică în scris furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), entitatea transmite o cerere de radiere, însoțită, după caz, de hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv a asociaților.

(4) Radierea unui furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi se operează de către Banca Națională a României și în următoarele situații:

a) Băncii Naționale a României i-au fost transmise informații ce dovedesc faptul că a avut loc o fuziune sau o divizare a furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi în urma căreia acesta își încetează existența;

b) Băncii Naționale a României i-au fost transmise informații ce dovedesc faptul că s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi.

(5) Banca Națională a României înscrie în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1) mențiuni cu privire la hotărârea privind radierea potrivit alin. (1).

(6) Hotărârea prevăzută la alin. (5) produce efecte de la data înscrierii de mențiuni în registrul prevăzut la art. 68 alin. (1) ori de la o dată ulterioară prevăzută în hotărâre.

(7) De la data radierii din registrul prevăzut la art. 68 alin. (1), entitățile nu mai pot presta servicii de plată.

Art. 104. — (1) Banca Națională a României are competența de a dispune măsuri administrative necesare în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora în situația în care constată că un furnizor specializat în servicii de informare cu privire la

conturi, persoană juridică română cu sediul real în România ori persoană fizică cu sediul profesional în România, și/sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată ale furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi:

a) încalcă dispozițiile art. 13 alin. (3), art. 29, art. 43, art. 62, art. 64, art. 97 și art. 99 alin. (2) și (3), precum și ale reglementărilor emise în aplicarea acestor articole;

b) nu dă curs unei recomandări formulate de Banca Națională a României.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), Banca Națională a României are competența de a dispune față de un furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi următoarele măsuri administrative:

a) să solicite furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi îmbunătățirea cadrului de administrare, a procedurilor și mecanismelor implementate pentru asigurarea unei organizări adecvate a activității desfășurate;

b) să restricționeze sau să limiteze volumul activității sau rețeaua de sucursale ale furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi;

c) să restricționeze desfășurarea activității de plată prin agenți sau să interzică desfășurarea activității în acest mod;

d) să solicite furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi înlocuirea auditorului financiar sau firmei de audit;

e) orice alte măsuri administrative care să fie adecvate și proporționale cu faptele și deficiențele constatate, de natură a remedia situația furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi.

(3) Banca Națională a României are competența de a aplica sancțiuni administrative în cazurile în care constată că un furnizor specializat în servicii de informare cu privire la conturi, persoană juridică română cu sediul real în România ori persoană fizică cu sediul profesional în România, sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată ale furnizorului specializat în servicii de informare cu privire la conturi se face vinovat de următoarele fapte, dacă acestea nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:

a) încălcarea dispozițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a);

b) nerespectarea măsurilor administrative dispuse de Banca Națională a României;

c) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare;

d) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date și informații eronate către Banca Națională a României.

CAPITOLUL III

Desfășurarea activității în cazul unor servicii de plată exceptate

Art. 105. — (1) Intră sub incidența prevederilor art. 4 alin. (1) lit. k) instrumentele de plată care pot fi utilizate exclusiv pentru:

a) achiziționarea de bunuri și servicii comercializate cu amănuntul de emitentul instrumentului de plată;

b) achiziționarea de bunuri și servicii de la un lanț de comercianți cu amănuntul care fie operează sub aceeași marcă cu emitentul, fie au conducere centralizată, metode și practici de afaceri unitare cu emitentul;

c) achiziționarea unui singur tip de bunuri sau servicii ori a unui număr limitat de bunuri sau servicii care sunt dependente direct din punct de vedere funcțional.

(2) Instrumentele de plată precizate la alin. (1) includ cardurile emise de un comerciant, cardurile de combustibil,

cardurile de membru, cardurile pentru transportul public, tichetele de parcare, tichetele de masă în măsura în care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. l).

Art. 106. — (1) Entitățile, altele decât prestatorii de servicii de plată, care prestează servicii de plată în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. k) și care, în ultimele 12 luni, au executat operațiuni de plată în valoare totală de peste 1 milion de euro solicită Băncii Naționale a României, până la finele lunii următoare celei în care au depășit pragul valoric precizat, opinia cu privire la îndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) și art. 105.

(2) Pentru determinarea volumului operațiunilor de plată prevăzute la alin. (1) se va utiliza cursul pieței valutare comunicat de Banca Națională a României în ultima zi lucrătoare a lunii în care s-a depășit pragul valoric precizat.

(3) Obligația prevăzută la alin. (1) intervine și în cazul entităților care, ulterior exprimării opiniei favorabile a Băncii Naționale a României cu privire la îndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) și art. 105, operează modificări relevante din perspectiva acestor criterii.

Art. 107. — (1) În aplicarea prevederilor art. 106, solicitanții transmit informații cu privire la identificarea prestatorului de servicii, descrierea serviciilor oferite și încadrarea instrumentelor de plată aferente în una dintre situațiile prevăzute la art. 105 alin. (1), însoțită de o fundamentare corespunzătoare a acestei încadrări.

(2) Banca Națională a României evaluează dacă sunt îndeplinite criteriile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) și art. 105 și comunică solicitantului decizia sa, în termen de 30 de zile de la data primirii cererii însoțite de documentele și informațiile prevăzute la alin. (1).

(3) În situația în care documentația prezentată nu este completă sau informațiile prezentate nu sunt suficiente pentru realizarea evaluării, Banca Națională a României îi comunică solicitantului documentele și informațiile necesare.

(4) Solicitantul are la dispoziție un termen de 10 zile de la data comunicării prevăzute la alin. (3) pentru prezentarea documentelor și/sau informațiilor solicitate de Banca Națională a României, termenul de evaluare prevăzut la alin. (2) începând să curgă de la data primirii respectivelor documente și informații ori, după caz, de la expirarea termenului stabilit în prezentul alineat.

(5) În cazul în care Banca Națională a României decide, în urma evaluării, că nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) și art. 105, aceasta comunică solicitantului că activitățile asupra cărora i s-a solicitat opinia nu se încadrează în situațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k), împreună cu motivele care stau la baza acestei decizii.

(6) În situația prevăzută la alin. (5) ori în cazul în care solicitantul nu a transmis toate documentele și informațiile necesare evaluării potrivit alin. (1) și (4), devine incidentă interdicția prevăzută la art. 8.

Art. 108. — (1) Entitățile, altele decât prestatorii de servicii de plată, care prestează servicii de plată în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. m) transmit Băncii Naționale a României, în termen de 12 luni de la data începerii desfășurării activităților respective și la finele fiecărui interval de 12 luni ulterior, informații cu privire la identificarea prestatorului de servicii, descrierea serviciilor de plată și opinia exprimată de un auditor financiar potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte conformitatea cu cerințele stabilite la art. 4 alin. (1) lit. m) și alin. (3).

(2) Pentru determinarea limitelor prevăzute la art. 4 alin. (3) se va utiliza cursul pieței valutare comunicat de Banca Națională a României pentru data tranzacției de plată.

(3) În situația în care nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. m) ori în cazul în care solicitantul nu a transmis toate documentele și informațiile potrivit alin. (1) și (2), devine incidentă interdicția prevăzută la art. 8.

Art. 109. — Entităților care nu respectă cerințele prevăzute la art. 106—108 le este interzisă continuarea prestării serviciilor de plată până la data la care Banca Națională a României decide, în baza informațiilor primite de la solicitant, încadrarea serviciilor de plată prestate în situațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) ori m) sau, după caz, până la data autorizării în calitate de prestator de servicii de plată.

Art. 110. — (1) Îndeplinirea de către entitățile prevăzute la art. 106 și 108 a obligațiilor ce le revin potrivit prezentului capitol nu le exonerează de obligația de a verifica pe baze permanente și a se asigura de îndeplinirea condițiilor de încadrare a serviciilor de plată prestate în categoria celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) ori m).

(2) Banca Națională a României nu reglementează și nu supraveghează entitățile care prestează serviciile de plată potrivit prezentului capitol.

TITLUL III

Transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare privind serviciile de plată

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 111. — (1) Prevederile prezentului titlu reglementează transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare în cazul operațiunilor de plată singulară, al contractelor-cadru și al operațiunilor de plată prevăzute de acestea, atunci când utilizatorul acționează în calitate de consumator.

(2) În cazul în care utilizatorul nu acționează în calitate de consumator, părțile pot conveni să nu aplice, total sau parțial, prevederile prezentului titlu.

Art. 112. — (1) Prezentul titlu nu aduce atingere dispozițiilor legislative ale Uniunii Europene sau dispozițiilor legislative naționale ce transpun acte normative ale Uniunii Europene care cuprind cerințe suplimentare privind informațiile prealabile.

(2) În cazul în care serviciilor de plată ce fac obiectul prezentei legi le sunt aplicabile și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile privind informarea prevăzută la art. 4 alin. (1)—(4), cu excepția dispozițiilor cuprinse la art. 4 alin. (2) lit. c)—g), la art. 4 alin. (3) lit. a), d) și e) și la art. 4 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiesc cu dispozițiile art. 118, 119, 124 și 125.

Art. 113. — (1) Prestatorul de servicii de plată nu solicită utilizatorului serviciilor de plată niciun fel de plată pentru furnizarea informațiilor prevăzute în prezentul titlu.

(2) Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul de servicii de plată pot conveni asupra prețului total pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau într-un mod mai frecvent sau prin alte mijloace de comunicare decât cele specificate în contractul-cadru.

(3) Prețul total perceput în conformitate cu alin. (2) trebuie să corespundă costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să se limiteze la acoperirea acestora, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare sau la descurajarea utilizatorului de a solicita informații suplimentare.

Art. 114. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să poată face dovada că au respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezentul titlu.

Art. 115. — (1) În scopul informării consumatorilor cu privire la drepturile lor, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor publică pe site-ul său de internet un prospect electronic, realizat de Comisia Europeană în acest scop, care prezintă în mod clar și ușor de înțeles drepturile consumatorilor în temeiul prezentei legi și al legislației conexe.

(2) Prestatorii de servicii de plată pun la dispoziție prospectul realizat de Comisia Europeană, într-un mod ușor accesibil, pe site-urile lor de internet, dacă acestea există, precum și pe suport hârtie la sucursalele lor, la agenții lor și la entitățile către care sunt externalizate activitățile lor.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul persoanelor cu dizabilități, utilizându-se mijloace alternative adecvate care permit ca informațiile să fie puse la dispoziție într-un format accesibil.

Art. 116. — (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale ce nu depășesc 25 euro ori echivalentul în lei a 25 euro la data efectuării tranzacției sau ce au o limită de cheltuieli de 100 euro ori echivalentul în lei a 100 euro la data efectuării tranzacției sau ce depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 100 euro ori echivalentul în lei a 100 euro la data efectuării tranzacției:

a) prin excepție de la prevederile art. 124, 125 și 135, prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului doar informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, inclusiv modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, răspunderea juridică, prețul perceput și alte informații importante necesare pentru a se lua o decizie informată, precum și o indicație cu privire la locul unde se pun la dispoziție, într-un mod ușor accesibil, orice alte informații ori condiții prevăzute la art. 125;

b) părțile pot conveni ca, prin excepție de la prevederile art. 127—129, prestatorul de servicii de plată să poată propune modificări ale condițiilor din contractul-cadru într-o modalitate diferită față de cea prevăzută la art. 124 alin. (1);

c) părțile pot conveni ca, prin excepție de la prevederile art. 136 și 137, după executarea unei operațiuni de plată, prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție numai o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea operațiunii de plată, suma operațiunii de plată și prețul perceput și/sau, în cazul mai multor operațiuni de plată de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind suma totală și prețul pentru aceste operațiuni de plată;

d) părțile pot conveni ca, prin excepție de la prevederile art. 136 și 137, după executarea unei operațiuni de plată, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună la dispoziție informațiile prevăzute la lit. c) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a i le furniza. Prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.

(2) Pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, sumele prevăzute la alin. (1) sunt de 30 euro sau echivalentul în lei a 30 euro în cazul instrumentelor de plată și de 150 euro sau echivalentul în lei a 150 euro în cazul limitelor de cheltuieli sau fondurilor depozitate.

CAPITOLUL II

Operațiuni de plată singulară

Art. 117. — (1) Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată singulară care nu intră sub incidența unui contract-cadru.

(2) În cazul în care un ordin de plată pentru o operațiune de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată stabilit printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația să furnizeze sau să pună la dispoziție informații care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată în temeiul unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.

Art. 118. — (1) Prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția utilizatorului informațiile și condițiile prevăzute în prezentul capitol:

- a) într-un mod ușor accesibil;
- b) într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă;
- c) în limba română sau în altă limbă stabilită de comun acord între părți.

(2) La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată îi pune la dispoziție informațiile și condițiile pe suport hârtie sau pe un alt suport durabil.

(3) În cazul în care contractul de servicii de plată singulară a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță ce nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte prevederile alin. (1) și (2), prestatorul își îndeplinește obligațiile ce îi revin imediat după executarea operațiunii de plată.

(4) Obligațiile prevăzute pot fi îndeplinite și prin transmiterea unui exemplar al propunerii de contract de prestare de servicii de plată singulară sau al formularului de ordin de plată care cuprinde informațiile și condițiile prevăzute în prezentul capitol.

Art. 119. — (1) Înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o ofertă de servicii de plată singulară, prestatorul transmite sau pune la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată următoarele informații și condiții:

- a) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare ce trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea inițierii sau executării corecte a unui ordin de plată;
- b) termenul maxim de executare în care trebuie furnizat serviciul de plată;
- c) prețul total pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să îl plătească prestatorului de servicii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în preț;
- d) dacă este cazul, cursurile de schimb efective sau de referință care urmează să fie aplicate operațiunii de plată.

(2) Prestatorii de servicii de inițiere a plății furnizează sau pun la dispoziția plătitorului, înainte de inițierea plății, în mod clar și complet, următoarele informații:

- a) numele prestatorului de servicii de inițiere a plății, adresa sediului real și, după caz, adresa agentului sau a sucursalei din România, precum și orice alte date de contact, inclusiv adresa de poștă electronică, relevante pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de inițiere a plății;
- b) datele de contact ale autorității competente.

(3) Dacă este cazul, orice alte informații și condiții relevante prevăzute la art. 125 sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.

Art. 120. — (1) În cazul în care se inițiază un ordin de plată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, în plus față de informațiile și condițiile prevăzute la art. 119, acesta din urmă oferă sau pune imediat după inițiere la dispoziția

plătitorului și, după caz, a beneficiarului plății următoarele informații:

a) o confirmare a inițierii cu succes a ordinului de plată față de prestatorul de servicii de plată care oferă plătitorului servicii de administrare cont;

b) o referință care permite plătitorului și beneficiarului plății să identifice operațiunea de plată și, după caz, beneficiarului plății să identifice plătitorul, precum și orice informație transferată odată cu operațiunea de plată;

c) suma operațiunii de plată;

d) după caz, valoarea comisioanelor percepute de prestatorul de servicii de inițiere a plății pentru operațiune și, dacă este cazul, o defalcare a valorii acestor comisioane.

(2) În cazul în care se inițiază un ordin de plată prin intermediul prestatorului de servicii de inițiere a plății, acesta pune referința operațiunii de plată la dispoziția prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont.

Art. 121. — Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului următoarele informații cu privire la propriile servicii:

a) o referință care să permită plătitorului identificarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;

b) valoarea operațiunii de plată în moneda utilizată în ordinul de plată;

c) prețul total corespunzător operațiunii de plată care trebuie suportat de către plătitor și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în prețul total;

d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul de schimb transmis potrivit art. 119 alin. (1) lit. d), precum și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;

e) data primirii ordinului de plată.

Art. 122. — Imediat după executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția beneficiarului, cu respectarea prevederilor art. 118 alin. (1), următoarele informații cu privire la propriile servicii:

a) o referință care să permită beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate împreună cu operațiunea de plată;

b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;

c) prețul total corespunzător operațiunii de plată care trebuie suportat de către beneficiar și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în prețul total;

d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;

e) data valutei creditării contului.

CAPITOLUL III

SECȚIUNEA 1

Contracte-cadru

Art. 123. — Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.

Art. 124. — (1) Prestatorul de servicii de plată furnizează utilizatorului serviciilor de plată informațiile și condițiile prevăzute în prezentul capitol:

a) pe suport hârtie sau pe alt suport durabil;

b) într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă;

c) în limba română sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.

(2) În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță ce nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte prevederile alin. (1), prestatorul își îndeplinește obligațiile ce îi revin imediat după încheierea contractului-cadru.

(3) Obligațiile prevăzute la alin. (1) pot fi îndeplinite și prin furnizarea unui exemplar al propunerii de contract-cadru care să cuprindă informațiile și condițiile specificate la art. 125.

SECȚIUNEA a 2-a

Informații prealabile

Art. 125. — (1) Prestatorul de servicii de plată furnizează utilizatorului serviciilor de plată următoarele informații și condiții:

1. cu privire la prestatorul serviciilor de plată:

a) numele prestatorului de servicii de plată, adresa sediului social real și, unde este cazul, adresa agentului sau a sediului sucursalei stabilite în România, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată;

b) datele de identificare ale autorităților de supraveghere corespunzătoare și ale registrului prevăzute la art. 68 alin. (1) sau ale oricărui alt registru public de autorizare a prestatorului de servicii de plată și numărul de înregistrare ori mijloace echivalente de identificare în registrul respectiv;

2. cu privire la utilizarea serviciului de plată:

a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată ce va fi prestat;

b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare ce trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea inițierii sau executării corecte a unui ordin de plată;

c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru inițierea unui ordin de plată sau pentru executarea unei operațiuni de plată, precum și de retragere a acestui consimțământ potrivit prevederilor art. 147—149 și ale art. 190;

d) o referință la momentul primirii unui ordin de plată, potrivit art. 186, și ora-limită, dacă este cazul, stabilită de prestatorul de servicii de plată;

e) termenul maxim de executare pentru serviciile de plată care urmează să fie prestate;

f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu prevederile art. 163—165;

g) în cazul instrumentelor de plată cu cardul coetichetate, drepturile utilizatorului serviciului de plată în temeiul art. 8 din Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul;

3. cu privire la comisioane, la rata dobânzii și la cursul de schimb:

a) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată, incluzând comisioanele aferente modalității și frecvenței cu care sunt furnizate sau puse la dispoziție informațiile în temeiul prezentei legi și, unde este cazul, defalcarea acestor comisioane;

b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul de schimb care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care urmează să fie utilizate rata dobânzii de referință și cursul de schimb de referință, metoda de calcul al dobânzii efective, precum și data și indexul ori baza corespunzătoare pentru determinarea cursului de schimb de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare;

c) dacă părțile convin, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului de schimb de referință, precum și cerințele în materie de informare legate de modificări, potrivit prevederilor art. 127—129;

4. cu privire la comunicare:

a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească echipamentele și programele de calculator ale utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor sau notificărilor;

b) modalitatea în care și frecvența cu care informațiile trebuie să fie transmise sau să fie făcute disponibile, în conformitate cu prezenta lege;

c) limba sau limbile în care va fi încheiat contractul-cadru și în care se va desfășura comunicarea pe durata relației contractuale;

d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi clauzele contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile prevăzute în prezentul articol;

5. cu privire la cerințele de securitate și la măsurile corective:

a) dacă este cazul, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a păstra siguranța unui instrument de plată, precum și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în cazul prevăzut la art. 166 alin. (1) lit. b);

b) procedura securizată de notificare a utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată în cazul unei suspiciuni de fraudă sau al unei fraude reale sau în cazul unor amenințări la adresa securității;

c) dacă părțile convin, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu art. 163—165;

d) răspunderea plătitorului în conformitate cu prevederile art. 177—179, inclusiv informații privind suma corespunzătoare;

e) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să notifice prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice operațiune de plată neautorizată sau incorect executată, în conformitate cu art. 169 și 170, precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate, în conformitate cu art. 173—176;

f) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru inițierea sau executarea operațiunilor de plată în conformitate cu art. 203—213;

g) condițiile de rambursare în conformitate cu art. 182—185;

6. cu privire la modificarea și la încetarea contractului-cadru:

a) dacă părțile convin, se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu art. 127—129, cu excepția cazului în care, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, notifică prestatorului de servicii de plată că nu le acceptă;

b) durata contractului-cadru;

c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a denunța unilateral contractul-cadru, precum și informații referitoare la orice alte acorduri cu privire la denunțarea unilaterală, în conformitate cu art. 127 și 130—134;

7. cu privire la soluționarea eventualelor litigii:

a) toate clauzele contractuale privind dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau instanța competentă;

b) procedurile de soluționare alternativă a litigiilor pe care utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție, precum și autoritățile competente la care utilizatorul serviciilor de plată poate depune o reclamație, în conformitate cu art. 222—225.

(2) Prestatorul de servicii de plată furnizează utilizatorului serviciilor de plată informațiile și condițiile prevăzute la alin. (1), cu cel puțin 15 zile înainte ca utilizatorul să devină parte la un contract-cadru sau la o ofertă.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) poate fi redus cu acordul expres al utilizatorului.

Art. 126. — Pe parcursul derulării contractului, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, pe suport hârtie sau pe orice alt suport durabil clauzele contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile prevăzute la art. 125.

SECȚIUNEA a 3-a

Modificarea clauzelor contractului-cadru

Art. 127. — (1) Modificarea contractului-cadru sau a informațiilor și a condițiilor prevăzute la art. 125 se propune de prestatorul de servicii de plată conform art. 124 alin. (1), cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora.

(2) Utilizatorul serviciilor de plată poate fie să accepte, fie să respingă modificările înaintea datei propuse pentru intrarea lor în vigoare.

(3) În cazul în care sunt aplicabile prevederile art. 125 alin. (1) pct. 6 lit. a), prestatorul de servicii de plată informează utilizatorul serviciilor de plată că se consideră că acesta din urmă a acceptat modificările respective, cu excepția cazului în care, înainte de data propusă pentru intrarea lor în vigoare, îl notifică pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă. În acest caz, prestatorul de servicii de plată specifică faptul că utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să denunțe unilateral contractul-cadru fără costuri, cu efect de la data la care s-ar fi aplicat modificările.

Art. 128. — (1) Modificările referitoare la rata dobânzii sau la cursul de schimb pot fi aplicate imediat și fără nicio notificare, în una dintre următoarele situații:

a) un astfel de drept este convenit în contractul-cadru și modificările se bazează pe rata dobânzii de referință sau pe cursul de schimb de referință, convenit în conformitate cu art. 125 alin. (1) pct. 3 lit. b) și c);

b) modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb sunt mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată.

(2) Utilizatorul serviciilor de plată este informat cu privire la orice modificare cu privire la rata dobânzii cu prima ocazie, cu excepția cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități în care informația este transmisă sau pusă la dispoziție.

Art. 129. — Modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb folosit în cadrul operațiunilor de plată sunt introduse și calculate într-un mod neutru, care să nu facă discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.

SECȚIUNEA a 4-a

Denunțarea unilaterală a contractului-cadru

Art. 130. — Utilizatorul serviciilor de plată poate denunța unilateral contractul-cadru oricând, dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. O astfel de perioadă nu poate depăși 30 de zile.

Art. 131. — (1) Denunțarea unilaterală de către utilizatorul serviciilor de plată a unui contract-cadru încheiat pe o durată determinată mai mare de 3 luni sau pe o durată nedeterminată se face în mod gratuit pentru utilizatorul serviciilor de plată, după expirarea a 3 luni.

(2) Prețul perceput de prestatorul de servicii de plată pentru denunțarea unilaterală a contractului de către utilizatorul serviciilor de plată în alte situații decât cele prevăzute la alin. (1) trebuie să corespundă costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să se limiteze la acoperirea acestora, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare sau la descurajarea utilizatorului de a denunța unilateral contractul.

(3) Înainte de încheierea contractului-cadru, precum și pe durata derulării acestuia, prestatorul de servicii de plată stabilește și comunică utilizatorului prețul total aferent denunțării unilaterale a contractului sau modul de calcul al acestuia.

Art. 132. — În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate denunța unilateral un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte.

Art. 133. — Comisioanele percepute periodic pentru serviciile de plată sunt suportate de către utilizatorul serviciilor de plată proporțional cu perioada care precedă încetarea contractului. În cazul în care comisioanele sunt plătite în avans, acestea sunt rambursate proporțional.

Art. 134. — Prevederile prezentei secțiuni nu aduc atingere prevederilor legale cu privire la nulitatea contractelor sau la imposibilitatea executării acestora și nici a celor cu privire la dreptul părților de a solicita încetarea contractului ca urmare a neîndeplinirii culpabile de către o parte a obligațiilor contractuale.

SECȚIUNEA a 5-a

Informații oferite înainte de executarea și după executarea unei operațiuni de plată individuale

Art. 135. — Înainte de executarea oricărei operațiuni de plată individuală stabilită printr-un contract-cadru, inițiată de un plătitor, prestatorul de servicii de plată oferă, la cererea plătitorului exprimată pentru această operațiune specifică de plată, informații explicate cu privire la:

- a) termenul maxim de executare;
- b) prețul ce trebuie suportat de către plătitor;
- c) defalcarea sumelor incluse în preț, unde este cazul.

Art. 136. — (1) După ce suma unei operațiuni de plată individuală este debitată din contul plătitorului sau, în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziția acestuia, fără întârziere nejustificată și în conformitate cu prevederile art. 124 alin. (1), următoarele informații:

a) o referință care să permită plătitorului identificarea fiecărei operațiuni de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;

b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată pentru ordinul de plată;

c) prețul total corespunzător operațiunii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în prețul total, a comisioanelor sau a dobânzii suportate de către plătitor;

d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului și valoarea totală a operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;

e) data valutei debitării contului sau data primirii ordinului de plată.

(2) Prestatorii de servicii de plată furnizează plătitorului gratuit, pe suport hârtie sau în altă formă indicată expres de către utilizator care să permită plătitorului să stocheze și să reproducă identic informația nemodificată, o dată pe lună, informațiile menționate la alin. (1).

(3) Dacă părțile convin, informațiile menționate la alin. (1) pot fi transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, într-o modalitate aleasă de plătitor și acceptată de prestator, astfel încât plătitorul să poată stoca și reproduce informații identice.

(4) Consumatorii pot renunța la dreptul prevăzut la alin. (2) numai printr-o solicitare expresă formulată în acest scop, cu indicarea altei modalități gratuite de informare.

Art. 137. — (1) După executarea unei operațiuni de plată individuală, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului îi furnizează acestuia, fără întârziere nejustificată, în conformitate cu art. 124 alin. (1), următoarele informații:

a) o referință care să permită beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și a plătitorului, precum și orice informații transferate odată cu operațiunea de plată;

b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;

c) prețul total corespunzător operațiunii de plată și, unde este cazul, defalcarea comisioanelor incluse în acesta sau a dobânzii suportate de către beneficiarul plății;

d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;

e) data valutei creditării contului.

(2) Prestatorii de servicii de plată furnizează beneficiarului gratuit, o dată pe lună, informațiile menționate la alin. (1), pe suport hârtie sau în altă formă indicată expres de către utilizator.

(3) Dacă părțile convin, informațiile menționate la alin. (1) pot fi transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, într-o modalitate aleasă de consumator și acceptată de prestator, astfel încât consumatorul să poată stoca și reproduce informații identice.

(4) Consumatorii pot renunța la dreptul prevăzut la alin. (2) numai printr-o solicitare expresă formulată în acest scop, cu indicarea altei modalități gratuite de informare.

SECȚIUNEA a 6-a

Dispoziții comune privind conversia monetară și informații privind reducerile în cazul utilizării unui anumit instrument de plată

Art. 138. — (1) Plățile sunt efectuate în moneda de schimb convenită de comun acord între părți.

(2) În cazul în care este oferit un serviciu de conversie monetară înainte de inițierea operațiunii de plată, iar serviciul respectiv de conversie monetară este oferit prin intermediul unui distribuitor automat de numerar — ATM, la punctul de vânzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de conversie monetară informează plătitorul cu privire la toate comisioanele, precum și cu privire la cursul de schimb ce urmează a fi utilizat în vederea conversiei operațiunii de plată.

(3) Plătitorul acceptă serviciul de conversie monetară în baza informațiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Plătitorul are obligația de a plăti comisioanele doar dacă valoarea lor totală a fost comunicată înainte de inițierea operațiunii de plată.

Art. 139. — În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății oferă o reducere, beneficiarul plății informează plătitorul asupra acesteia înainte de inițierea operațiunii de plată.

TITLUL IV

Drepturi și obligații privind prestarea și utilizarea serviciilor de plată

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 140. — (1) Prevederile prezentului titlu reglementează drepturile și obligațiile părților în cazul operațiunilor de plată singulară, al contractelor-cadru și al operațiunilor de plată prevăzute de acestea.

(2) În cazul în care utilizatorul nu acționează în calitate de consumator, părțile pot conveni să nu aplice, total sau parțial, prevederile art. 141, art. 149, art. 171, 172, art. 177—179, art. 182—185, art. 190, art. 203—213, precum și să convină asupra unei alte perioade de timp decât cea prevăzută la art. 169.

Art. 141. — (1) Prestatorul de servicii de plată nu solicită utilizatorului serviciilor de plată niciun fel de plată pentru îndeplinirea obligațiilor în materie de informare sau pentru luarea măsurilor corective și de prevenire prevăzute în prezentul titlu, cu excepția cazului în care se prevede altfel la art. 187, art. 190 alin. (4) și art. 200 alin. (1).

(2) Plata pe care o poate solicita prestatorul de servicii de plată în conformitate cu alin. (1) trebuie să fie convenită de comun acord cu utilizatorul serviciilor de plată și să se limiteze la acoperirea costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare de către prestatorul de servicii de plată sau la descurajarea utilizatorului de a solicita informații ori de a solicita luarea măsurilor corective și de prevenire.

Art. 142. — Beneficiarul plății suportă prețul perceput de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul suportă prețul perceput de prestatorul său de servicii de plată atunci când operațiunile de plată sunt efectuate în interiorul Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și cel al beneficiarului plății sau prestatorul de servicii de plată unic din cadrul operațiunii de plată se află pe teritoriul acesteia/acestuia.

Art. 143. — Prestatorul de servicii de plată nu împiedică beneficiarul plății să ofere plătitorului o reducere sau să îl orienteze în alt fel către utilizarea unui anumit instrument de plată.

Art. 144. — Se interzice beneficiarului plății să solicite plătitorului un preț suplimentar sau orice fel de comisioane pentru utilizarea unui anumit instrument de plată.

Art. 145. — În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată naționale care nu depășesc 25 euro sau echivalentul în lei a 25 de euro la data efectuării tranzacției ori care au o limită de cheltuieli de 100 de euro sau echivalentul în lei a 100 de euro ori depozitează fonduri ce nu depășesc niciodată 100 de euro sau echivalentul în lei a 100 de euro la data efectuării tranzacției, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor de plată următoarele:

a) ca prevederile art. 166 alin. (1) lit. b), art. 167 lit. c) și d), art. 177 lit. d) și art. 178 să nu se aplice în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;

b) ca prevederile art. 171—176, art. 177 lit. a)—c) și art. 179 să nu se aplice în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de natura instrumentului de plată, prestatorul de servicii de plată nu este în măsură a dovedi că o anumită operațiune de plată a fost autorizată;

c) prin excepție de la prevederile art. 187, prestatorul de servicii de plată nu este obligat să îl notifice pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată, în cazul în care neefectuarea plății reiese din context;

d) prin excepție de la prevederile art. 190, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății;

e) prin excepție de la prevederile art. 195 și 196, se aplică alte termene de executare.

Art. 146. — Prevederile art. 173—179 nu se aplică în cazul monedei electronice, astfel cum a fost definită prin legislația privind activitatea de emisie de monedă electronică, dacă:

a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate îngheța contul de plăți în care este depozitată moneda electronică sau nu poate bloca instrumentul de plată;

b) conturile de plăți au o limită de cheltuieli sau depozitează fonduri ce nu depășesc 150 de euro ori echivalentul în lei a 150 de euro sau instrumentele de plată privesc operațiuni ce nu depășesc 150 de euro ori echivalentul în lei a 150 de euro.

CAPITOLUL II

Autorizarea operațiunilor de plată

SECȚIUNEA 1

Acordarea și retragerea consimțământului

Art. 147. — O operațiune de plată este considerată autorizată doar dacă plătitorul și-a exprimat consimțământul pentru executarea operațiunii de plată.

Art. 148. — (1) O operațiune de plată poate fi autorizată de către plătitor fie înainte, fie după executarea sa, dacă plătitorul și prestatorul său de servicii de plată au convenit astfel.

(2) Consimțământul de a executa o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată trebuie să fie acordat în forma convenită între plătitor și prestatorul său de servicii de plată.

(3) Consimțământul de a executa o operațiune de plată poate fi acordat și prin intermediul beneficiarului plății sau al prestatorului de servicii de inițiere a plății.

(4) Procedura de exprimare a consimțământului trebuie convenită între plătitor și prestatorul/prestatorii relevant/relevanți de servicii de plată.

Art. 149. — (1) Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității, potrivit prevederilor art. 190.

(2) Consimțământul exprimat pentru executarea mai multor operațiuni de plată poate fi retras urmând ca orice operațiune de plată viitoare să fie considerată neautorizată.

SECȚIUNEA a 2-a

Confirmarea disponibilității fondurilor

Art. 150. — Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont confirmă imediat, la cererea unui prestator de servicii de plată care emite instrumente de plată bazate pe card, dacă o sumă necesară pentru executarea unei operațiuni de plată bazate pe card este disponibilă în contul de plăți al plătitorului, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile următoare:

a) contul de plăți al plătitorului să fie accesibil online la momentul cererii;

b) plătitorul să își fi dat consimțământul explicit prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont pentru a răspunde cererilor din partea unui anumit prestator de servicii de plată privind confirmarea faptului că suma corespunzătoare unei anumite operațiuni de plată bazate pe card este disponibilă în contul de plăți al plătitorului;

c) consimțământul prevăzut la lit. b) să fie acordat înainte de a fi formulată prima cerere de confirmare.

Art. 151. — Prestatorul de servicii de plată poate solicita confirmarea prevăzută la art. 150 în cazul în care se întrunesc toate condițiile următoare:

a) plătitorul a dat prestatorului de servicii de plată consimțământul său explicit de a solicita confirmarea prevăzută la art. 150;

b) plătitorul a inițiat operațiunea de plată bazată pe card pentru suma în cauză prin utilizarea unui instrument de plată bazat pe card emis de prestatorul de servicii de plată;

c) prestatorul de servicii de plată se autentifică, înainte de fiecare cerere de confirmare, față de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont și comunică în condiții de securitate cu acesta, potrivit prevederilor standardelor tehnice de reglementare emise de Comisia Europeană prin intermediul actelor delegate.

Art. 152. — (1) În conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), confirmarea prevăzută la art. 150 constă doar într-un simplu răspuns „da” sau „nu”, și nu într-o declarație privind soldul contului. Acest răspuns nu trebuie să fie stocat sau utilizat în alte scopuri decât cel al executării operațiunii de plată bazate pe card.

(2) Confirmarea prevăzută la art. 150 nu trebuie să permită prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont să blocheze fonduri în contul de plăți al plătitorului.

Art. 153. — Plătitorul poate solicita prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont să îi comunice identitatea prestatorului de servicii de plată și răspunsul furnizat.

Art. 154. — Prezenta secțiune nu se aplică operațiunilor de plată inițiate prin instrumente de plată bazate pe card în care este stocată monedă electronică, astfel cum aceasta este definită de legislația privind activitatea de emisie de monedă electronică.

SECȚIUNEA a 3-a

Reguli de acces la contul de plăți în cazul serviciilor de inițiere a plății

Art. 155. — Un plătitor al cărui cont de plăți este accesibil online are dreptul de a utiliza serviciile de inițiere a plății furnizate de un prestator de servicii de inițiere a plății.

Art. 156. — Atunci când plătitorul își dă consimțământul explicit pentru executarea unei operațiuni de plată potrivit prevederilor art. 147—149, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont întreprinde acțiunile prevăzute la art. 158 pentru a asigura plătitorului dreptul de a utiliza serviciul de inițiere a plății.

Art. 157. — Prestatorul de servicii de inițiere a plății are următoarele obligații:

a) să nu dețină în niciun moment fondurile plătitorului în legătură cu prestarea serviciului de inițiere a plății;

b) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată nu sunt accesibile altor părți, cu excepția utilizatorului și a emitentului elementelor personalizate, precum și că sunt transmise de către prestatorul de servicii de inițiere a plății prin canale sigure și eficiente;

c) să se asigure că orice altă informație referitoare la utilizatorul serviciilor de plată, obținută cu ocazia prestării serviciilor de inițiere a plății, este furnizată doar beneficiarului plății și doar cu consimțământul explicit al utilizatorului serviciilor de plată;

d) să se identifice față de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului și să comunice în condiții de securitate atât cu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, cât și cu plătitorul și cu beneficiarul plății, ori de câte ori se inițiază o plată, potrivit prevederilor standardelor tehnice de reglementare emise de Comisia Europeană prin intermediul actelor delegate;

e) să nu stocheze datele sensibile privind plățile utilizatorului serviciilor de plată;

f) să nu solicite utilizatorului serviciilor de plată alte date decât cele necesare pentru prestarea serviciului de inițiere a plății;

g) să nu utilizeze, să nu acceseze și să nu stocheze niciun fel de date în alte scopuri decât pentru prestarea serviciului de inițiere a plății solicitat explicit de plătitor;

h) să nu modifice suma, beneficiarul plății sau orice altă caracteristică a operațiunii de plată.

Art. 158. — Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont are următoarele obligații:

a) să comunice, în condiții de securitate, cu prestatorii de servicii de inițiere a plății, potrivit prevederilor standardelor tehnice de reglementare emise de Comisia Europeană prin intermediul actelor delegate;

b) imediat după primirea ordinului de plată din partea unui prestator de servicii de inițiere a plății, să furnizeze sau să pună la dispoziția acestuia toate informațiile privind inițierea operațiunii de plată și toate informațiile la care are acces prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont cu privire la executarea operațiunii de plată;

c) să trateze ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de inițiere a plății fără nicio discriminare în raport cu ordinele de plată transmise direct de plătitor, în special în ceea ce privește sincronizarea, prioritatea sau comisioanele, cu excepția cazului în care există motive obiective.

Art. 159. — Furnizarea de servicii de inițiere a plății nu este condiționată de existența, în acest scop, a unei relații contractuale între prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont.

SECȚIUNEA a 4-a

Reguli de acces și de utilizare a informațiilor privind contul de plăți în cazul serviciilor de informare cu privire la conturi

Art. 160. — Utilizatorul serviciilor de plată, al cărui cont de plăți este accesibil on-line, are dreptul de a utiliza serviciile de informare cu privire la conturi care permit accesul la informații privind contul de plăți.

Art. 161. — (1) Prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi are următoarele obligații:

a) să presteze servicii numai pe baza consimțământului explicit al utilizatorului serviciului de plată;

b) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată nu sunt accesibile altor părți, cu excepția utilizatorului și a emitentului elementelor de securitate personalizate, precum și că transmiterea lor de către prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi se realizează prin canale sigure și eficiente;

c) pentru fiecare sesiune de comunicare să se identifice față de fiecare prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont utilizatorului serviciilor de plată și să comunice, în condiții de securitate, atât cu fiecare prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, cât și cu utilizatorul serviciilor de plată, potrivit prevederilor standardelor tehnice de reglementare emise de Comisia Europeană prin intermediul actelor delegate;

d) să acceseze numai informații în legătură cu conturile de plată desemnate și operațiunile de plată aferente;

e) să nu solicite date sensibile privind plățile aferente conturilor de plăți;

f) să nu utilizeze, să nu acceseze și să nu stocheze niciun fel de date în alte scopuri decât pentru prestarea serviciului de informare cu privire la conturi solicitat explicit de către utilizatorul serviciilor de plată, în conformitate cu normele de protecție a datelor.

(2) În ceea ce privește conturile de plăți, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont are următoarele obligații:

a) să comunice în condiții de securitate cu prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, potrivit prevederilor standardelor tehnice de reglementare emise de Comisia Europeană prin intermediul actelor delegate;

b) să trateze solicitările de date transmise prin intermediul serviciilor furnizate de un prestator de servicii de informare cu privire la conturi fără nicio discriminare, cu excepția cazului în care există motive obiective.

Art. 162. — Furnizarea de servicii de informare cu privire la conturi nu este condiționată de existența unei relații contractuale între prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi și prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont.

SECȚIUNEA a 5-a

Limitele utilizării instrumentului de plată și ale accesului prestatorilor de servicii de plată la conturile de plăți

Art. 163. — (1) În cazul în care este utilizat un anumit instrument de plată în vederea exprimării consimțământului, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru operațiunile de plată executate cu ajutorul instrumentului de plată respectiv.

(2) Prestatorul de servicii de plată poate, în condițiile unor clauze exprese prevăzute în contractul-cadru, să blocheze instrumentul de plată din motive justificate în mod obiectiv, legate de securitatea instrumentului de plată, de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia sau, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit atașată, de un risc crescut în mod semnificativ ca plătitorul să fie în incapacitatea de a se achita de obligația de plată.

(3) În aceste cazuri, prestatorul de servicii de plată informează plătitorul, în modul convenit cu acesta, în legătură cu blocarea instrumentului de plată și cu motivele acestei blocări, dacă este posibil, înainte de blocare sau cel mai târziu imediat după blocarea instrumentului.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în situația în care furnizarea unor astfel de informații nu ar putea fi considerată acceptabilă, din motive de securitate, justificate în mod obiectiv sau în cazul în care o astfel de informare este interzisă de alte dispoziții relevante ale dreptului intern sau ale dreptului Uniunii Europene.

(5) Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un instrument de plată nou de îndată ce motivele care au determinat blocarea instrumentului încetează să mai existe.

Art. 164. — (1) Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont poate refuza unui prestator de servicii de informare cu privire la conturi sau unui prestator de servicii de inițiere a plății accesul la un cont de plăți, în cazul în care există motive justificate în mod obiectiv și susținute de dovezi corespunzătoare legate de accesarea neautorizată sau frauduloasă a contului de plăți de către prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi sau de către prestatorul de servicii de inițiere a plății, inclusiv de inițierea neautorizată sau frauduloasă a unei operațiuni de plată. În aceste cazuri, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont comunică plătitorului, într-un mod convenit de comun acord

cu acesta, refuzul accesului la contul de plăți și motivele acestui refuz.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) este transmisă plătitorului, dacă este posibil, înainte de refuzarea accesului sau cel mai târziu imediat după aceasta, cu excepția cazului în care există motive de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispoziții relevante ale dreptului intern sau ale dreptului Uniunii Europene.

(3) Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont permite accesul la contul de plăți de îndată ce motivele care au determinat acest refuz încetează să mai existe.

Art. 165. — (1) În cazul prevăzut la art. 164 alin. (1), prestatorii de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) care oferă servicii de administrare cont raportează de îndată incidentul generat de prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi sau de prestatorul de servicii de inițiere a plății, persoană juridică română, precum și cel din alt stat membru, care prestează servicii de plată pe teritoriul României prin sucursale și/sau agenți, în temeiul dreptului de stabilire, către Banca Națională a României.

(2) În cazul prevăzut la art. 164 alin. (1), prestatorii de servicii de plată persoane juridice române care oferă servicii de administrare cont, prin prestarea de servicii de plată în mod direct în alt stat membru, raportează de îndată incidentul generat de prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi sau de prestatorul de servicii de inițiere a plății persoană juridică română care prestează servicii de plată în mod direct în acel stat membru către Banca Națională a României.

(3) Raportarea prevăzută la alin. (1) și (2) cuprinde detaliile relevante ale incidentului și motivele care au determinat luarea de măsuri. Banca Națională a României evaluează incidentul și, dacă este necesar, adoptă măsurile adecvate.

(4) În cazul prevăzut la art. 164 alin. (1), prestatorii de servicii de plată prevăzuți la alin. (1) care oferă servicii de administrare cont raportează de îndată incidentul generat de prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi sau de prestatorul de servicii de inițiere a plății, din alt stat membru, care prestează servicii de plată în mod direct pe teritoriul României, autorității competente din statul membru de origine al prestatorului de servicii de plată care a generat incidentul.

(5) În cazul prevăzut la art. 164 alin. (1), prestatorii de servicii de plată prevăzuți la alin. (2) care oferă servicii de administrare cont raportează de îndată incidentul generat de prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi sau de prestatorul de servicii de inițiere a plății, din alt stat membru, autorității competente relevante din statul membru al prestatorului de servicii de plată care a generat incidentul.

SECȚIUNEA a 6-a

Obligațiile părților cu privire la instrumentele de plată și la elementele de securitate personalizate

Art. 166. — (1) Utilizatorul serviciilor de plată care folosește un instrument de plată are următoarele obligații:

a) să utilizeze instrumentul de plată în conformitate cu clauzele care reglementează emiterea și utilizarea acestuia;

b) să notifice prestatorul de servicii de plată sau entitatea desemnată de acesta, fără întârziere nejustificată, de îndată ce ia cunoștință de pierderea, furtul, folosirea fără drept a instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) lit. a), de îndată ce utilizatorul serviciilor de plată primește un instrument de plată, acesta ia toate măsurile rezonabile pentru a păstra în siguranță elementele de securitate personalizate.

Art. 167. — Prestatorul serviciilor de plată care emite un instrument de plată are următoarele obligații:

a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale instrumentului de plată nu sunt accesibile altor părți în afară de utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la art. 166;

b) să nu trimită un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată transmis deja utilizatorului serviciilor de plată trebuie înlocuit;

c) să se asigure că în orice moment sunt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în temeiul art. 166 alin. (1) lit. b) sau să ceară deblocarea în temeiul art. 163 alin. (5);

d) să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, la cerere, mijloacele de a dovedi, timp de 18 luni de la notificare, că a făcut o astfel de notificare;

e) să ofere utilizatorului serviciilor de plată o opțiune de a face o notificare în temeiul art. 166 alin. (1) lit. b), în mod gratuit, și să nu perceapă, eventual, decât costurile de înlocuire atribuite în mod direct instrumentului de plată;

f) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată, odată ce a fost făcută notificarea în temeiul art. 166 alin. (1) lit. b);

g) să se asigure că clauzele contractuale privind emiterea și utilizarea instrumentului de plată sunt obiective, nediscriminatorii și proporționale.

Art. 168. — Prestatorul de servicii de plată își asumă toate riscurile legate de transmiterea unui instrument de plată solicitat sau nesolicitat către un plătitor sau de transmiterea oricăror elemente de securitate personalizate ale acestuia.

SECȚIUNEA a 7-a

Notificarea și corectarea operațiunilor de plată neautorizate sau executate incorect

Art. 169. — (1) Prestatorul de servicii de plată corectează o operațiune de plată numai dacă utilizatorul serviciilor de plată semnalează, fără întârziere nejustificată, prestatorului său de servicii de plată, dar nu mai târziu de 13 luni de la data debitării, faptul că a constatat o operațiune de plată neautorizată sau executată incorect, inclusiv în condițiile art. 203—211.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) nu se aplică în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a face disponibile informațiile legate de această operațiune de plată, potrivit prevederilor titlului III.

Art. 170. — În cazul în care este implicat un prestator de servicii de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont corectează operațiunea în conformitate cu art. 169, fără a aduce atingere prevederilor art. 174 și art. 203—206.

SECȚIUNEA a 8-a

Probe privind autentificarea și executarea operațiunilor de plată

Art. 171. — În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată sau susține că operațiunea de plată nu a fost corect executată:

a) prestatorul de servicii de plată trebuie să demonstreze că operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect, introdusă în conturi și nu a fost afectată de nicio defecțiune tehnică ori de alte deficiențe ale serviciilor prestate de prestatorul de servicii de plată;

b) în cazul în care operațiunea de plată este inițiată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, acestuia din urmă îi revine sarcina de a face dovada că, în limitele competenței sale, operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect și nu a fost afectată de nicio defecțiune

tehnică sau de alte deficiențe legate de serviciile de plată de care este responsabil;

c) folosirea în sine a unui instrument de plată care a fost înregistrat de prestatorul de servicii de plată, inclusiv, după caz, de prestatorul de servicii de inițiere a plății, nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi că operațiunea de plată a fost autorizată de către plătitor sau că plătitorul a acționat în mod fraudulos ori că nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una ori mai multe dintre obligațiile care îi revin în temeiul art. 166.

Art. 172. — Sarcina probei cu privire la fraudă sau neglijență gravă din partea utilizatorului serviciilor de plată revine prestatorului de servicii de plată, inclusiv, după caz, prestatorului de servicii de inițiere a plății.

SECȚIUNEA a 9-a

Răspunderea pentru operațiunile de plată neautorizate

Art. 173. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 169 și 170, în cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului are următoarele obligații:

a) rambursează plătitorului suma aferentă operațiunii de plată neautorizate respective, imediat sau cel târziu la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, după ce a constatat sau a fost notificat cu privire la operațiune, cu excepția cazului în care are motive rezonabile să suspecteze că a fost comisă o fraudă și comunică aceste motive, în scris, autorității naționale competente;

b) readuce contul de plăți debitat, în situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu s-ar fi efectuat, dacă este cazul;

c) se asigură că data valutei creditării pentru contul de plăți al plătitorului nu este ulterioară datei la care suma a fost debitată.

Art. 174. — În cazul în care operațiunea de plată este inițiată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont are următoarele obligații:

a) rambursează imediat sau cel târziu la sfârșitul următoarei zile lucrătoare valoarea operațiunii de plată neautorizate;

b) readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu ar fi avut loc, dacă este cazul.

Art. 175. — (1) În cazul în care prestatorul de servicii de inițiere a plății este răspunzător pentru operațiunea de plată neautorizată, acesta despăgubește imediat prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, la cererea acestuia, pentru pierderile suferite sau sumele plătite în urma rambursării acordate plătitorului, inclusiv contravaloarea operațiunii de plată neautorizate.

(2) În conformitate cu prevederile art. 171 și 172, prestatorului de servicii de inițiere a plății îi revine sarcina de a face dovada că, în limitele competenței sale, operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect și nu a fost afectată de o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe legate de serviciile de plată de care este responsabil.

Art. 176. — O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul de servicii de plată sau contractului încheiat între plătitor și prestatorul de servicii de inițiere a plății, după caz.

Art. 177. — În cazul în care plătitorul nu a acționat în mod fraudulos, acesta nu suportă nicio consecință financiară care

rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut, furat sau folosit fără drept în oricare din următoarele situații:

a) pierderea, furtul sau folosirea fără drept a unui instrument de plată nu a putut fi detectată de către plătitor înaintea efectuării unei plăți;

b) pierderea a fost cauzată de o acțiune sau de lipsa unei acțiuni din partea unui angajat, agent sau sucursală a unui prestator de servicii de plată sau a unei entități careia i-au fost externalizate activități;

c) după notificarea realizată potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) lit. b);

d) în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu solicită o autentificare strictă a clienților;

e) în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment a unui instrument de plată pierdut, furat sau folosit fără drept, astfel cum se prevede la art. 167 lit. c).

Art. 178. — În cazul în care beneficiarul plății sau prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu acceptă autentificarea strictă a clienților, acesta rambursează prejudiciul financiar cauzat prestatorului de servicii de plată al plătitorului.

Art. 179. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 173—176, plătitorul poate fi obligat, până la un quantum de cel mult 30 euro sau echivalentul în lei, să suporte consecințele financiare legate de orice operațiune de plată neautorizată care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat sau din folosirea fără drept a acestuia, în cazul în care plătitorul nu a acționat în mod fraudulos și nici nu și-a încălcat, cu intenție, obligațiile ce îi revin în temeiul art. 166. Acest alineat nu se aplică în situațiile prevăzute la art. 177.

(2) Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiune de plată neautorizată dacă aceste pierderi au fost cauzate de plătitor în urma fraudei sau a nerespectării, intenționate sau din neglijență gravă, a uneia sau a mai multor obligații prevăzute la art. 166. În astfel de cazuri, suma de cel mult 30 euro sau echivalentul în lei al acestei sume nu se aplică.

(3) Evaluarea răspunderii plătitorului se face ținând cont, în special, de natura elementelor de securitate personalizate ale instrumentului de plată și de situațiile în care acesta a fost pierdut, furat sau folosit fără drept.

SECȚIUNEA a 10-a

Operațiuni de plată a căror valoare nu este cunoscută în avans

Art. 180. — În cazul în care o operațiune de plată este inițiată de sau prin intermediul beneficiarului plății în contextul unei operațiuni de plată cu cardul, iar valoarea exactă nu este cunoscută în momentul în care plătitorul își dă consimțământul pentru executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate bloca fonduri în contul de plăți al plătitorului doar dacă plătitorul și-a dat consimțământul cu privire la valoarea exactă a fondurilor care urmează să fie blocate.

Art. 181. — Prestatorul de servicii de plată al plătitorului eliberează fondurile blocate în contul de plăți al plătitorului în temeiul art. 180, fără întârzieri nejustificate, în urma primirii informațiilor legate de valoarea exactă a operațiunii de plată și cel târziu imediat după primirea ordinului de plată.

SECȚIUNEA a 11-a

Rambursări pentru operațiuni de plată inițiate de sau prin intermediul beneficiarului plății

Art. 182. — (1) Plătitorul are dreptul la rambursare din partea prestatorului de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate inițiate de sau prin intermediul unui beneficiar al plății

care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) autorizația nu specifică, în momentul emiterii acesteia, suma exactă a operațiunii de plată;

b) suma operațiunii de plată a depășit suma la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil plătitorul, luând în calcul profilul cheltuielilor anterioare, condițiile din contractul-cadru și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv.

(2) La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorului îi revine sarcina de a dovedi îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Rambursarea constă în suma totală a operațiunii de plată executate.

(4) Data valutei creditării pentru contul de plăți al plătitorului este data la care suma a fost debitată.

(5) În plus față de dreptul prevăzut la alin. (1)—(4) și fără a aduce atingere art. 184, pentru debitările directe prevăzute la art. 1 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, plătitorul are un drept necondiționat de rambursare în termenele stabilite la art. 185.

(6) Pentru debitări directe în lei, prestatorii de servicii de plată oferă drepturi la rambursare mai favorabile, în conformitate cu schemele de debitare directă, cu condiția ca acestea să fie mai avantajoase pentru plătitor.

Art. 183. — În scopul aplicării art. 182, plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul de schimb de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată în conformitate cu art. 119 alin. (1) lit. d) și art. 125 alin. (1) pct. 3 lit. b).

Art. 184. — În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care:

a) plătitorul și-a exprimat consimțământul de a executa operațiunea de plată direct către prestatorul de servicii de plată;

b) dacă este cazul, informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului, în forma convenită, cu cel puțin 4 săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.

Art. 185. — (1) Plătitorul poate solicita rambursarea prevăzută la art. 182—184 pentru o operațiune de plată autorizată, inițiată de sau prin intermediul unui beneficiar al plății, în termen de 8 săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate.

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întregă sumă a operațiunii de plată, fie justifică refuzul de a rambursa suma, indicând organismele pe care plătitorul le poate sesiza în temeiul art. 222, în cazul în care plătitorul nu acceptă justificarea oferită.

(3) Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea, după împlinirea termenului de 8 săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate, nu se aplică în cazul debitărilor directe prevăzute la art. 182 alin. (5).

CAPITOLUL III

Executarea operațiunilor de plată

SECȚIUNEA 1

Ordine de plată și sume transferate

Art. 186. — (1) Momentul primirii ordinului de plată este cel în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului intră în posesia ordinului de plată.

(2) Contul plătitorului nu se debitează înainte de primirea ordinului de plată.

(3) În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

(4) Prestatorul de servicii de plată poate stabili o oră-limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

(5) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi sau la sfârșitul unei anumite perioade ori în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului de servicii de plată, momentul primirii, potrivit prevederilor art. 195, este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

Art. 187. — (1) În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată sau inițierea unei operațiuni de plată, refuzul și, dacă este posibil, motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au condus la refuz sunt notificate utilizatorului serviciilor de plată, dacă acest lucru nu este interzis prin alte prevederi legislative relevante.

(2) Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp și în orice situație, în termenele specificate în art. 195.

(3) Contractul-cadru poate include o condiție ca, în cazul în care refuzul este justificat în mod obiectiv, prestatorul de servicii de plată să poată percepe un comision rezonabil pentru această notificare.

Art. 188. — În cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în contractul-cadru încheiat cu plătitorul, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitorului nu poate refuza executarea unui ordin de plată autorizat, indiferent dacă ordinul de plată a fost inițiat de plătitor, inclusiv prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, sau de un beneficiar al plății ori prin intermediul acestuia din urmă, dacă acest lucru nu este interzis prin alte prevederi legislative relevante.

Art. 189. — În sensul art. 195 și al art. 203—211, un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată se consideră că nu a fost primit.

Art. 190. — (1) Utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (4) și la art. 186 alin. (5) și cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precedă ziua convenită.

(2) În cazul în care operațiunea de plată este inițiată de un prestator de servicii de inițiere a plății sau de către beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după acordarea consimțământului către prestatorul de servicii de inițiere a plății pentru a iniția operațiunea de plată sau după acordarea consimțământului către beneficiarul plății pentru a executa operațiunea de plată.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), plătitorul poate revoca ordinul de plată, în cazul unei debitări directe, fără a aduce atingere drepturilor de rambursare, cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precedă ziua convenită pentru debitarea fondurilor.

(4) După limitele de timp prevăzute la alin. (1)—(3), ordinul de plată poate fi revocat numai dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată relevant convin astfel. În cazul prevăzut la alin. (2) și (3) este necesar și acordul beneficiarului plății. În cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe un comision de revocare.

SECȚIUNEA a 2-a

Sume transferate și sume primite

Art. 191. — Prestatorul/Prestatorii de servicii de plată al/ai plătitorului, prestatorul/prestatorii de servicii de plată al/ai beneficiarului plății, precum și toți intermediarii prestatorilor de servicii de plată transferă întreaga sumă a operațiunii de plată fără a percepe vreun comision din suma transferată.

Art. 192. — Prin excepție de la prevederile art. 191, beneficiarul plății și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca prestatorul de servicii de plată relevant să își deducă comisioanele din suma transferată înainte de a credita beneficiarul plății cu suma respectivă. În acest caz, valoarea totală a operațiunii de plată și comisioanele sunt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății.

Art. 193. — În cazul în care din suma transferată sunt deduse alte comisioane decât cele prevăzute la art. 192:

a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată inițiate de plătitor;

b) prestatorul de servicii de plată al beneficiarului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată, în cazurile în care operațiunea de plată este inițiată de către sau prin intermediul beneficiarului plății.

SECȚIUNEA a 3-a

Termenul de executare și data valutei

Art. 194. — (1) Prezenta secțiune se aplică:

- a) operațiunilor de plată în euro;
- b) operațiunilor naționale de plată efectuate în moneda unui stat membru aflat în afara zonei euro;
- c) operațiunilor de plată care implică o singură conversie monetară între euro și moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro, cu condiția ca serviciul de conversie monetară necesar să fie realizat în România și, în cazul operațiunilor de plată transfrontaliere, transferul transfrontalier să aibă loc în euro.

(2) Prezenta secțiune se aplică și altor operațiuni de plată, dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată nu convin altfel, cu excepția prevederilor referitoare la data valutei și disponibilității fondurilor prevăzute la art. 198, care se aplică în orice situație.

(3) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată convin, pentru operațiunile de plată transfrontaliere prevăzute la alin. (1) și efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, asupra unei perioade mai lungi decât cea prevăzută la art. 195, această perioadă nu poate depăși 4 zile lucrătoare din momentul primirii ordinului de plată, în conformitate cu art. 186.

Art. 195. — (1) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului garantează că, după momentul primirii ordinului de plată, în conformitate cu art. 186, suma operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, cel mai târziu până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare. Acest termen poate fi prelungit cu o zi lucrătoare pentru operațiunile de plată inițiate pe suport hârtie.

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății atribuie o dată a valutei și pune la dispoziție suma operațiunii de plată în contul de plăți al beneficiarului plății după ce prestatorul de servicii de plată a primit fondurile, în conformitate cu art. 198.

(3) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite prestatorului de servicii de plată al plătitorului ordinul de plată inițiat de către sau prin intermediul beneficiarului plății în termenele convenite între beneficiarul plății și prestatorul său

de servicii de plată, astfel încât plata să poată fi făcută, în ceea ce privește debitarea directă, la data scadență convenită.

Art. 196. — În cazul în care beneficiarul plății nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plată, fondurile sunt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul prevăzut la art. 195.

Art. 197. — (1) În cazul în care un consumator plasează numerar într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de plată se asigură că suma este disponibilă și că i se atribuie o dată a valutei imediat după momentul primirii fondurilor.

(2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator, suma este disponibilizată cu o dată a valutei care este cel târziu următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.

Art. 198. — (1) Data valutei creditării contului de plăți al beneficiarului plății nu poate fi ulterioară zilei lucrătoare în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că suma operațiunii de plată se află la dispoziția beneficiarului plății imediat după ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății atunci când din partea prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- a) nu există nicio conversie monetară;
- b) există o conversie monetară între euro și lei sau între două monede ale statelor membre.

(3) Obligația prevăzută la alin. (2) se aplică și în cazul plăților efectuate de un singur prestator de servicii de plată.

(4) Data valutei la care se face debitarea contului de plăți al plătitorului nu poate fi anterioară momentului în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este debitată din contul respectiv.

CAPITOLUL IV

Răspunderea juridică

SECȚIUNEA 1

Coduri unice de identificare incorecte

Art. 199. — Ordinul de plată este considerat ca fiind corect executat în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare, dacă ordinul de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare.

Art. 200. — (1) În cazul în care codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu răspunde, în conformitate cu art. 203—211, pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă a operațiunii de plată.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), prestatorul de servicii de plată al plătitorului trebuie să depună toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în operațiunea de plată.

(3) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății participă la aceste eforturi, inclusiv prin comunicarea către prestatorul de servicii de plată al plătitorului a tuturor informațiilor esențiale pentru colectarea adecvată a fondurilor.

(4) În cazul în care colectarea fondurilor nu este posibilă, prestatorul de servicii de plată al plătitorului oferă plătitorului, în baza unei cereri scrise, toate informațiile de care dispune și care sunt relevante pentru plătitor, pentru a permite acestuia să inițieze o acțiune în justiție în vederea recuperării fondurilor.

Art. 201. — Prestatorul de servicii de plată poate percepe un preț utilizatorului serviciilor de plată pentru operațiunea de recuperare, dacă este convenit în contractul-cadru.

Art. 202. — În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată oferă informații suplimentare față de cele prevăzute la art. 119 alin. (1) lit. a) sau la art. 125 alin. (1) pct. 2 lit. b), prestatorul de servicii de plată răspunde numai pentru executarea operațiunilor de plată, în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată.

SECȚIUNEA a 2-a

Răspunderea prestatorilor de servicii de plată pentru neexecutarea sau executarea incorectă ori cu întârziere a operațiunilor de plată

Art. 203. — (1) În cazul în care un ordin de plată este inițiat direct de plătitor, prestatorul său de servicii de plată este răspunzător față de plătitor, fără a aduce atingere art. 169, art. 170, art. 200 și art. 216, pentru executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului prevăzut la alin. (2).

(2) Dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate dovedi acestuia și, dacă este cazul, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma care face obiectul operațiunii de plată în conformitate cu art. 195 alin. (1), prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător față de beneficiarul plății pentru executarea corectă a operațiunii de plată.

Art. 204. — (1) Dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător în conformitate cu art. 203 alin. (1), acesta rambursează plătitorului, fără întârziere nejustificată, suma ce face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și, dacă este cazul, restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată incorectă nu ar fi avut loc.

(2) Data valutei creditării contului de plăți al plătitorului nu poate fi ulterioară datei la care suma a fost debitată.

Art. 205. — (1) Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 203 alin. (2), acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății suma care face obiectul operațiunii de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia.

(2) Data valutei creditării contului de plăți al beneficiarului plății nu poate fi ulterioară datei valutei pe care ar fi avut-o suma ce face obiectul operațiunii de plată, dacă aceasta ar fi fost executată corect, în conformitate cu art. 198.

(3) În cazul în care o operațiune de plată este executată târziu, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură, la cererea prestatorului de servicii de plată al plătitorului, care acționează pe seama acestuia din urmă, că data valutei creditării contului de plăți al beneficiarului plății este cel târziu data valutei pe care ar fi avut-o suma ce face obiectul operațiunii de plată, dacă aceasta ar fi fost executată corect.

Art. 206. — Indiferent de răspunderea prestatorului de servicii de plată al plătitorului potrivit prevederilor art. 203—205, acesta depune, la cerere și fără costuri pentru plătitor, eforturi imediate, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și pentru a-l notifica pe plătitor cu privire la rezultate, în cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate în care ordinul de plată este inițiat de plătitor.

Art. 207. — (1) Dacă un ordin de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată este răspunzător față de beneficiarul plății, fără a aduce atingere art. 169, 170, 200 și 216, pentru:

a) transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, în conformitate cu art. 195 alin. (3);

b) efectuarea operațiunii de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la art. 198.

(2) În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în conformitate cu alin. (1), acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

(3) În cazul transmiterii cu întârziere a ordinului de plată, suma are ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei dacă operațiunea ar fi fost executată corect.

(4) Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu alin. (1) lit. b), acesta garantează punerea la dispoziția beneficiarului plății a sumei ce face obiectul operațiunii de plată, imediat după ce această sumă este creditată în contul de plăți al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(5) Suma are ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei dacă operațiunea ar fi fost executată corect.

Art. 208. — În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate incorect pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este răspunzător în conformitate cu art. 205, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor.

Art. 209. — (1) În cazul în care, conform art. 208, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător, acesta rambursează plătitorului, în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate, suma ce face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată incorect executată nu ar fi avut loc.

(2) Data valutei aferente creditării contului de plăți al plătitorului nu poate fi ulterioară datei la care suma a fost debitată.

(3) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu este răspunzător conform alin. (1) dacă dovedește că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma aferentă operațiunii de plată, chiar dacă operațiunea de plată este executată cu o întârziere minoră. În acest caz, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății stabilește ca dată a valutei pentru suma din contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei dacă operațiunea ar fi fost executată corect.

Art. 210. — Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății depune, la cerere și gratuit, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa prevăzută la art. 203, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și pentru a-l notifica pe beneficiarul plății cu privire la rezultate, în cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate în care ordinul de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății.

Art. 211. — (1) Prestatorii de servicii de plată sunt răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor de plată ai acestora pentru toate comisioanele de care sunt responsabili și pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorilor serviciilor de plată ca urmare a neexecutării sau a executării incorecte, inclusiv cu întârziere, a operațiunii de plată.

(2) Prestatorii de servicii de plată sunt răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor de plată ai acestora pentru toate pierderile cauzate ca urmare a neexecutării sau a executării incorecte, inclusiv cu întârziere, a operațiunii de plată.

SECȚIUNEA a 3-a***Răspunderea în cazul serviciilor de inițiere a plății pentru neexecutarea sau executarea incorectă sau cu întârziere a operațiunilor de plată***

Art. 212. — (1) În cazul în care ordinul de plată este inițiat de plătitor prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont rambursează plătitorului, fără a aduce atingere art. 169, 170 și 200, suma operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și, după caz, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată defectuoasă nu ar fi avut loc.

(2) Prestatorului de servicii de inițiere a plății îi revine sarcina de a dovedi că ordinul de plată a fost primit de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului, în conformitate cu art. 186, precum și că, în limitele competenței sale, operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect și nu a fost afectată de o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe legate de neexecutarea sau executarea incorectă sau cu întârziere a operațiunii.

Art. 213. — Dacă prestatorul de servicii de inițiere a plății este răspunzător pentru neexecutarea sau executarea incorectă sau cu întârziere a operațiunii de plată, acesta despăgubește imediat prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, la cererea acestuia, pentru pierderile suferite sau sumele plătite în urma rambursării acordate plătitorului.

SECȚIUNEA a 4-a***Compensații financiare suplimentare și dreptul la recurs***

Art. 214. — Orice compensație financiară suplimentară față de cea prevăzută în prezentul capitol poate fi stabilită în conformitate cu legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată.

Art. 215. — (1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu art. 173—176 și art. 203—211 revine unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru toate pierderile survenite sau sumele achitate. Această compensație se aplică și în cazul în care oricare dintre prestatorii de servicii de plată nu utilizează autentificarea strictă a clienților.

(2) O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legislația aplicabilă acordului încheiat între aceștia.

Art. 216. — Răspunderea prevăzută la cap. II, III și în prezentul capitol nu intervine în împrejurări anormale și neprevăzute, în afara controlului persoanei care le invocă și ale căror consecințe nu ar fi putut fi evitate în pofida tuturor diligențelor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte alte dispoziții legislative.

SECȚIUNEA a 5-a***Protecția datelor***

Art. 217. — (1) Sistemele de plăți și prestatorii de servicii de plată pot procesa datele personale în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta prevenirea, investigarea și detectarea fraudelor în domeniul plăților.

(2) Furnizarea de informații către diferite persoane pentru prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu

caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE și cu Regulamentul (UE) nr. 2018/1.725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1.247/2002/CE.

(3) Prestatorii de servicii de plată accesează, prelucrează și păstrează datele cu caracter personal necesare pentru furnizarea serviciilor lor de plată doar cu consimțământul explicit al utilizatorului serviciilor de plată.

CAPITOLUL V***Riscuri operaționale și de securitate și autentificarea*****SECȚIUNEA 1*****Gestionarea riscurilor operaționale și de securitate și raportarea incidentelor***

Art. 218. — (1) Prestatorii de servicii de plată stabilesc un cadru de măsuri de diminuare și mecanisme de control adecvate pentru a gestiona riscurile operaționale și de securitate, legate de serviciile de plată pe care le oferă. Acest cadru de măsuri impune prestatorilor de servicii de plată să instituie, să actualizeze și să aplice proceduri eficiente de gestionare a incidentelor, inclusiv pentru identificarea și clasificarea incidentelor operaționale și de securitate majore.

(2) Entitățile prevăzute la art. 223 alin. (1) furnizează Băncii Naționale a României anual, în forma solicitată de aceasta, o evaluare actualizată și completă privind riscurile operaționale și de securitate legate de serviciile de plată pe care le oferă, privind gradul de adecvare a măsurilor de diminuare și a mecanismelor de control puse în aplicare ca răspuns la aceste riscuri.

(3) Banca Națională a României poate să modifice frecvența de transmitere a evaluării prevăzute la alin. (2) de către prestatorii de servicii de plată, în conformitate cu reglementările sale.

(4) În vederea prevenirii și diminuării riscurilor operaționale și de securitate asociate serviciilor de plată furnizate de entitățile prevăzute la art. 223 alin. (1), Banca Națională a României poate coopera și participa la schimbul de informații cu alte autorități competente, Banca Centrală Europeană și Autoritatea Bancară Europeană și, după caz, cu Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor.

Art. 219. — (1) Prestatorii de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1), persoane juridice române, care prestează servicii de plată pe teritoriul României, precum și pe teritoriul altor state membre prin sucursale, agenți sau în mod direct, notifică Băncii Naționale a României orice incident operațional sau de securitate major, fără întârzieri nejustificate și în forma solicitată de Banca Națională a României.

(2) În cazul în care incidentul are sau poate avea un impact asupra intereselor financiare ale utilizatorilor de servicii de plată, prestatorul de servicii de plată informează fără întârzieri nejustificate utilizatorii respectivi cu privire la incident și la toate măsurile pe care utilizatorii le pot lua pentru a atenua efectele negative ale acestuia.

(3) La primirea notificării prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României transmite, fără întârzieri nejustificate, Autorității Bancare Europene și Băncii Centrale Europene detaliile relevante ale incidentului. După ce evaluează relevanța incidentului pentru alte autorități naționale din România, Banca Națională a României transmite acestora notificări în consecință. Banca Națională a României în cooperare cu Autoritatea

Bancară Europeană și Banca Centrală Europeană evaluează relevanța incidentului pentru alte autorități ale Uniunii Europene și autorități naționale relevante.

(4) Prestatorii de servicii de plată dintr-un stat membru, care prestează servicii de plată pe teritoriul României prin sucursale și/sau agenți, notifică orice incident operațional sau de securitate major autorității competente din statul membru de origine.

(5) Pe baza notificării primite de la Banca Centrală Europeană și/sau Autoritatea Bancară Europeană cu privire la producerea unui incident, raportat acestora de către autoritatea competentă din statul membru de origine al prestatorului de servicii de plată care a înregistrat incidentul de plată, Banca Națională a României dispune, după caz, toate măsurile necesare pentru protejarea securității imediate a sistemului financiar.

(6) Prestatorii de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1), cu excepția agenților prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. c), furnizează Băncii Naționale a României, cel puțin anual, date statistice privind fraudele legate de diferite mijloace de plată. Banca Națională a României transmite către Autoritatea Bancară Europeană și Banca Centrală Europeană aceste date în formă agregată.

(7) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (5) și (6), Banca Națională a României poate coopera cu alte autorități naționale relevante sau din alte state membre.

SECȚIUNEA a 2-a

Autentificarea

Art. 220. — (1) Prestatorii de servicii de plată aplică autentificarea strictă a clienților atunci când plătorul:

- a) își accesează online contul de plăți;
- b) inițiază o operațiune de plată electronică;
- c) întreprinde orice acțiune, printr-un canal la distanță, care poate implica un risc de fraudare a plății sau alte abuzuri.

(2) Atunci când se inițiază o operațiune de plată electronică în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b), prestatorii de servicii de plată aplică autentificarea strictă a clienților, incluzând elemente care asigură o legătură dinamică între operațiune, o sumă specifică și un beneficiar al plății specific, în cazul în care operațiunile de plată electronică sunt inițiate la distanță.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), prestatorii de servicii de plată instituie măsuri de securitate adecvate în vederea protejării confidențialității și a integrității elementelor de securitate personalizate ale utilizatorilor serviciilor de plată.

(4) Dispozițiile alin. (2) și (3) se aplică în cazul în care plățile sunt inițiate prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, iar dispozițiile alin. (1) și (3) se aplică și în cazul în care informațiile sunt solicitate prin intermediul unui prestator de servicii de informare cu privire la conturi.

(5) Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont permite prestatorului de servicii de inițiere a plății să se bazeze pe procedurile de autentificare furnizate utilizatorului de servicii de plată de către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, în cazurile în care este implicat prestatorul de servicii de inițiere a plății, în conformitate cu alin. (1)—(3).

(6) Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont permite prestatorului de servicii de informare cu privire la conturi să se bazeze pe procedurile de autentificare furnizate utilizatorului de servicii de plată de către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, în conformitate cu alin. (1) și (3).

Art. 221. — (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, precum și sucursalele instituțiilor de credit din state membre și din state terțe, deschise în România, asigură instituțiilor emitente

de monedă electronică, instituțiilor de plată și furnizorilor specializați în servicii de informare cu privire la conturi accesul la serviciile de conturi de plăți furnizate de acestea, pe baze obiective, nediscriminatorii și proporționale. Accesul este suficient de extins pentru a permite acestor categorii de prestatori de servicii de plată să furnizeze servicii de plată în mod nerestricționat și eficient.

(2) Instituțiile de credit prevăzute la alin. (1) furnizează Băncii Naționale a României motivația corespunzătoare a oricărei decizii de respingere a accesului la conturile de plăți deschise în evidențele lor, potrivit prevederilor alin. (1).

TITLUL V

Competență, sesizare și control în legătură cu prevederile titlurilor III și IV

CAPITOLUL I

Competențe în legătură cu prevederile titlurilor III și IV

Art. 222. — (1) În cazul încălcării de către prestatorii de servicii de plată a prevederilor:

a) art. 150—165, art. 218—221 și art. 248 alin. (3), utilizatorii serviciilor de plată persoane fizice și juridice și alte părți interesate, inclusiv asociații de consumatori, pot sesiza Banca Națională a României pentru entitățile prevăzute la art. 223 alin. (1);

b) art. 4 alin. (4), art. 113, 114, art. 115 alin. (2) și (3), art. 116, 118, 119, art. 120 alin. (1), art. 121 și 122, art. 124—126, art. 127 alin. (1) și (3), art. 128, 129, art. 131—133, art. 135—139, art. 141—145, art. 148 alin. (3) și (4), art. 149, art. 167—171, art. 173—175, art. 178, art. 179 alin. (1), art. 180—182, art. 184, art. 185—193, art. 195—198, art. 200 alin. (2)—(4), art. 201, art. 204—207, art. 209, art. 210, art. 211 alin. (1) și art. 212 alin. (1), consumatorii, inclusiv asociațiile de consumatori, pot sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor;

c) art. 141—145, art. 148 alin. (3) și (4), art. 149, 167, art. 168—171, art. 173—175, art. 178, art. 179 alin. (1), art. 180—182, art. 184, art. 185—193, art. 195—198, art. 200 alin. (2)—(4), art. 201, art. 204—207, art. 209—211, art. 212 alin. (1), utilizatorii serviciilor de plată persoane juridice pot să sesizeze Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Banca Națională a României, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală informează, după caz, reclamantul, în răspunsul formulat către acesta, despre existența procedurilor extrajudiciare de soluționare a litigiilor.

(3) În vederea soluționării pe cale amiabilă a eventualelor litigii și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor și utilizatorilor persoane juridice de a iniția acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei legi ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală, respectiv Banca Națională a României, după caz, potrivit prevederilor art. 71 alin. (5) și ale art. 222, utilizatorii serviciilor de plată, persoane fizice și juridice, pot folosi procedurile extrajudiciare de soluționare a litigiilor.

(4) Pentru soluționarea pe cale amiabilă a eventualelor litigii dintre utilizatorii și prestatorii serviciilor de plată, utilizatorii de servicii de plată, persoane fizice și juridice, și alte părți interesate pot recurge la procedura medierii, în temeiul prevederilor Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, și/sau la procedurile de soluționare alternativă a litigiilor administrate de Centrul de Soluționare Alternativă a Litigiilor în Domeniul Bancar, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea

alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare.

(5) În cazul disputelor transfrontaliere, entitățile responsabile cooperează în mod activ cu organismele din alte state membre care asigură soluționarea pe cale extrajudiciară a disputelor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii de servicii de plată.

Art. 223. —(1) Banca Națională a României este autoritatea competentă responsabilă cu asigurarea și monitorizarea respectării prevederilor art. 150—165, art. 218—221, art. 248 alin. (3), a reglementărilor emise în aplicarea acestor articole, precum și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată, de către următoarele categorii de entități:

a) instituțiile de plată, instituțiile emitente de monedă electronică, instituțiile de credit, persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit din state terțe autorizate de Banca Națională a României;

b) furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi, persoane juridice române și persoane fizice cu sediul profesional în România;

c) sucursalele și agenții instituțiilor de plată, furnizorilor specializați în servicii de informare cu privire la conturi și instituțiilor emitente de monedă electronică autorizate/înregistrate în alte state membre care prestează servicii de plată pe teritoriul României;

d) sucursalele instituțiilor de credit care prestează servicii de plată pe teritoriul României, în temeiul dreptului de stabilire;

e) furnizorii de servicii poștale *giro* care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil.

(2) În aplicarea alin. (1), Banca Națională a României este abilitată:

a) să solicite furnizarea oricăror informații și documente necesare pentru verificarea respectării cerințelor impuse prin art. 150—165, art. 218—221, art. 248 alin. (3), a reglementărilor emise în aplicarea acestor articole, precum și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată, specificând termenul în care trebuie furnizate și, după caz, scopul solicitării;

b) să efectueze verificări la sediul profesional sau real al entităților prevăzute la alin. (1) și la locațiile acestora, precum și la sediile/locațiile furnizorilor externi în cazul externalizării activităților, după caz;

c) să emită recomandări de conformare și să dispună măsuri administrative, inclusiv în situațiile în care entitățile prevăzute la alin. (1) nu dau curs unei recomandări formulate de Banca Națională a României.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. c), Banca Națională a României are competența de a dispune următoarele măsuri administrative:

a) reevaluarea riscurilor operaționale și de securitate legate de serviciile de plată pe care le furnizează entitățile prevăzute la alin. (1);

b) îmbunătățirea cadrului de gestionare a riscurilor și mecanismelor implementate în vederea respectării dispozițiilor prevăzute la alin. (1);

c) modificarea măsurilor și mecanismelor de control stabilite pentru a gestiona adecvat riscurile operaționale și de securitate;

d) modificarea criteriilor stabilite de instituțiile de credit pentru acordarea accesului la conturile de plăți;

e) prezentarea unui plan de restabilire a conformității cu cerințele articolelor prevăzute la alin. (1), care să detalieze demersurile și acțiunile ce vor fi întreprinse în acest sens și care să stabilească termenul de implementare a respectivelor demersuri și acțiuni;

f) orice alte măsuri administrative care să fie adecvate și proporționale cu faptele și deficiențele constatate, de natură a remedia situația entităților prevăzute la alin. (1).

(4) Entitățile prevăzute la alin. (1) permit personalului împuternicit de Banca Națională a României să desfășoare activități de verificare a conformității cu cadrul legal, furnizând în acest scop toate documentele și informațiile, astfel cum vor fi solicitate de către acesta, și sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații și documente solicitate, la termenele, periodicitățile și în forma solicitată de aceasta în scopul aducerii la îndeplinire a atribuțiilor conferite acesteia potrivit alin. (1).

(5) Instituțiile de plată, furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi și instituțiile emitente de monedă electronică ce funcționează pe teritoriul României prin intermediul agenților în temeiul dreptului de stabilire, al căror sediu real este situat în alt stat membru, desemnează un punct central de contact în România pentru a asigura comunicarea și raportarea adecvată a informațiilor privind conformarea cu prevederile art. 150—165, art. 218—221, art. 248 alin. (3), a reglementărilor emise în aplicarea acestor articole, precum și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată, fără a aduce atingere niciunei dispoziții privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și pentru a facilita supravegherea de către autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale statului membru gazdă, inclusiv prin transmiterea de documente și de informații autorităților competente, la cerere.

(6) Desemnarea unui punct central de contact potrivit prevederilor alin. (5) se va face proporțional cu obiectivul urmărit de comunicare adecvată și de raportare a informațiilor privind conformarea cu prevederile art. 150—165, art. 218—221, art. 248 alin. (3), a reglementărilor emise în aplicarea acestor articole, precum și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată în statul membru gazdă.

(7) La solicitarea Băncii Naționale a României, instituțiile de plată, furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi și instituțiile emitente de monedă electronică care funcționează pe teritoriul României prin intermediul agenților sau sucursalelor și al căror sediu central este situat în alt stat membru transmit Băncii Naționale a României, în scopuri statistice și/sau de informare, rapoarte periodice cu privire la activitățile desfășurate pe teritoriul României.

(8) La solicitarea Băncii Naționale a României, instituțiile de credit care funcționează pe teritoriul României prin intermediul sucursalelor și al căror sediu central este situat în alt stat membru transmit Băncii Naționale a României, în scopuri statistice și/sau de informare, rapoarte periodice cu privire la activitățile desfășurate pe teritoriul României.

(9) La solicitarea Băncii Naționale a României, prestatorii de servicii de plată prevăzuți la alin. (7) și, respectiv, la alin. (8), care oferă servicii de plată pe teritoriul României prin intermediul agenților și/sau sucursalelor, după caz, în temeiul dreptului de stabilire, vor transmite Băncii Naționale a României rapoarte periodice cu privire la activitățile desfășurate pe teritoriul României, pentru a fi utilizate în scopul de a monitoriza conformitatea cu prevederile art. 150—165, art. 218—221, art. 248 alin. (3) și cu celelalte reglementări prevăzute la art. 223 alin. (1).

(10) Dispozițiile art. 88 sunt aplicabile în mod corespunzător în ceea ce privește cooperarea Băncii Naționale a României cu autoritățile competente din alte state membre, în situațiile prevăzute la art. 218 alin. (4), art. 219 alin. (7) și art. 222 alin. (5).

(11) Dispozițiile art. 71 alin. (4) și ale art. 90—94 sunt aplicabile în mod corespunzător pentru activitatea desfășurată

de Banca Națională a României în exercitarea atribuțiilor ce îi revin potrivit prevederilor alin. (1).

Art. 224. — (1) Prestatorii de servicii de plată depun toate eforturile pentru a răspunde la plângerile utilizatorilor serviciilor de plată pe suport hârtie sau, dacă prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată convin astfel, pe un alt suport durabil.

(2) Răspunsul prestatorilor de servicii de plată abordează toate punctele aduse în discuție, într-un interval de timp corespunzător, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data primirii plângerii. În situații excepționale, în cazul în care răspunsul nu poate fi dat în termen de 15 zile lucrătoare din motive independente de voința prestatorului de servicii de plată, acesta este obligat să transmită un răspuns provizoriu, care să indice în mod clar motivele pentru care răspunsul la plângere va ajunge cu întârziere și să precizeze termenul în care utilizatorul serviciilor de plată va primi răspunsul definitiv. În toate situațiile, termenul pentru primirea răspunsului final nu va depăși 35 de zile lucrătoare de la data primirii plângerii.

Art. 225. — (1) Prestatorul de servicii de plată informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la dreptul acestora de a se adresa Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Băncii Naționale a României, respectiv entității competente de soluționare a litigiilor, conform prevederilor Legii nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Ordonanței Guvernului nr. 38/2015, cu modificările ulterioare, să soluționeze litigiile privind drepturile și obligațiile prevăzute la art. 111—221.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se comunică, într-un mod clar, ușor de înțeles și ușor de accesat, pe site-ul internet al prestatorului de servicii de plată, în cazul în care acesta există, la sucursală, precum și în clauzele și condițiile generale ale contractului dintre prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată. Acestea precizează în ce mod pot fi obținute informații suplimentare privind entitățile competente cu soluționarea cererilor și modul în care se poate recurge la acestea.

Art. 226. — (1) Instituțiile de plată, furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi și instituțiile emitente de monedă electronică ce funcționează pe teritoriul României prin intermediul agenților în temeiul dreptului de stabilire, al căror sediu real este situat în alt stat membru, desemnează un punct central de contact în România pentru a asigura comunicarea și raportarea adecvată a informațiilor privind conformarea cu art. 111—149 și cu art. 166—217, a reglementărilor emise în aplicarea acestor articole, precum și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată, fără a aduce atingere niciunei dispoziții privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și pentru a facilita supravegherea de către autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale statului membru gazdă, inclusiv prin transmiterea de documente și de informații autorităților competente, la cerere.

(2) La solicitarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, sucursalele și agenții prevăzuți la alin. (1), precum și instituțiile de credit care funcționează pe teritoriul României prin intermediul sucursalelor și al căror sediu central este situat în alt stat membru transmit, în scopuri statistice și de informare, precum și pentru asigurarea supravegherii respectării prevederilor art. 111—149 și ale art. 166—217, rapoarte referitoare la activitatea desfășurată pe teritoriul României. Sucursalele și agenții intră sub incidența cerințelor privind secretul profesional prevăzute la art. 90—94.

CAPITOLUL II

Contravenții și sancțiuni în legătură cu prevederile titlurilor III și IV

Art. 227. — (1) Banca Națională a României are competența de a aplica sancțiuni administrative, în cazurile în care constată că entitățile prevăzute la art. 223 alin. (1) și/sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul acestora se fac vinovate de următoarele fapte:

a) încălcarea prevederilor art. 150—165, art. 218—221, art. 248 alin. (3), a reglementărilor emise în aplicarea acestor articole, precum și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată;

b) nerespectarea măsurilor administrative dispuse potrivit art. 223 alin. (2) lit. c).

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României are competența de a aplica următoarele sancțiuni administrative:

a) avertisment scris;

b) amendă cuprinsă între 10.000 lei și 100.000 lei, pentru faptele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b);

c) amendă până la de două ori valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate, aplicabilă prestatorilor de servicii de plată;

d) suspendarea temporară a dreptului prestatorilor de servicii de plată de a presta servicii de plată până la remedierea situației care a determinat suspendarea;

e) suspendarea dreptului de acces la sistemele de plăți până la remedierea situației care a determinat suspendarea.

(3) Sancțiunile administrative prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri administrative potrivit art. 223 alin. (2) lit. c) sau independent de acestea.

(4) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(5) Aplicarea sancțiunilor administrative prevăzute la alin. (1) se prescrie în termen de 1 an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.

Art. 228. — (1) Constatarea faptelor prevăzute la art. 227 alin. (1) se realizează de către reprezentanți împuterniciți ai Băncii Naționale a României pe baza raportărilor făcute potrivit legii ori reglementărilor emise în aplicarea acesteia sau actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a României ori în cursul verificărilor desfășurate la sediul profesional sau real al entităților prevăzute la art. 223 alin. (1) sau la locațiile acestora ori la sediile/locațiile furnizorilor externi în cazul externalizării activităților, după caz.

(2) Actele prin care sunt aplicate sancțiuni administrative și sunt dispuse măsuri administrative potrivit prevederilor art. 227 și reglementărilor emise în aplicarea acestora se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, conform reglementărilor interne, cu excepția sancțiunilor administrative prevăzute la art. 227 alin. (2) lit. d) și e), care sunt de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(3) Actele prevăzute la alin. (2) trebuie să cuprindă cel puțin elementele de identificare ale persoanei vinovate, descrierea faptei și a circumstanțelor efectuării acesteia și temeiul de drept al dispunerii măsurii administrative sau, după caz, al aplicării sancțiunii administrative.

Art. 229. — Dispozițiile art. 81—83 sunt aplicabile în mod corespunzător pentru actele adoptate de Banca Națională a României potrivit prezentului capitol.

Art. 230. — Constituie contravenții încălcarea de către prestatorii de servicii de plată prevăzuți la art. 2 a dispozițiilor

art. 4 alin. (4), art. 113, 114, art. 115 alin. (2) și (3), art. 116, 118, 119, art. 120 alin. (1), art. 122, art. 124—126, art. 127 alin. (1) și (3), art. 128, 129, art. 131—133, art. 135—139, art. 141—145, art. 148 alin. (3) și (4), art. 149, 167, art. 168—171, art. 173—175, art. 178, art. 179 alin. (1), art. 180—182, art. 184, art. 185—193, art. 195—198, art. 200 alin. (2)—(4), art. 201, art. 204—207, art. 209, 210, art. 211 alin. (1), art. 212 alin. (1), în situația în care sunt afectate sau pot fi afectate interesele consumatorilor, și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

Art. 231. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 230 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are competențe conform alin. (1) în cazul prestatorilor de servicii de plată al căror stat membru de origine este România și în cazul agențiilor sau sucursalelor pentru care România este stat membru gazdă și care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire.

(3) Odată cu aplicarea sancțiunii contravenționale principale se pot aplica una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) respectarea imediată a clauzelor contractuale care au fost încălcate;

b) dispunerea încetării încasării, respectiv restituirea sumelor încasate fără temei legal, într-un termen de cel mult 15 zile calendaristice de la data luării la cunoștință a procesului-verbal de constatare a contravenției;

c) aducerea contractului sau tuturor contractelor, după caz, potrivit prevederilor legale, în termen de cel mult 15 zile calendaristice de la data luării la cunoștință a procesului-verbal de constatare a contravenției;

d) corectarea oricărui neconformități cu prevederile legale constatate prin procesul-verbal de constatare a contravenției, în termen de cel mult 15 zile calendaristice de la data luării la cunoștință a procesului-verbal de constatare a contravenției.

(4) Neaducerea la îndeplinire a sancțiunilor contravenționale complementare dispuse în termenele și condițiile prevăzute în procesul-verbal de constatare a contravenției sau săvârșirea repetată în decurs de 6 luni de la prima constatare a uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 230 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei.

(5) Prin derogare de la dispozițiile art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii nu suspendă executarea sancțiunilor contravenționale complementare aplicate potrivit alin. (3).

(6) Prestatorii de servicii sunt obligați să informeze Banca Națională a României, în termen de două zile lucrătoare de la data primirii procesului-verbal, despre sancțiunile ce le-au fost aplicate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 232. — (1) Constituie contravenții încălcarea dispozițiilor art. 141—145, art. 148 alin. (3) și (4), art. 149, art. 167—171, art. 173—175, art. 178, art. 179 alin. (1), art. 180—182, art. 184, art. 185—193, art. 195—198, art. 200 alin. (2)—(4), art. 201, art. 204—207, art. 209, 210, art. 211 alin. (1) și art. 212 alin. (1), în situația în care sunt afectate sau pot fi afectate interesele utilizatorilor persoane juridice, și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către reprezentanții împuterniciți

ai Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la sesizarea utilizatorilor de servicii de plată persoane juridice.

(3) Agenția Națională de Administrare Fiscală are competențe conform alin. (2) în cazul prestatorilor de servicii de plată al căror stat membru de origine este România și în cazul agențiilor sau sucursalelor pentru care România este stat membru gazdă și care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire.

Art. 233. — În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la art. 230 și 232 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 234. — Autoritățile competente pot face publică orice sancțiune impusă pentru încălcarea prezentei legi, cu excepția cazului în care publicarea ar pune în pericol grav piețele financiare sau ar cauza daune disproporționate părților implicate.

TITLUL VI

Infraacțiuni

Art. 235. — (1) Prestarea fără drept cu titlu profesional a serviciilor de plată cu încălcarea prevederilor art. 8 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Utilizarea unei sintagme specifice, cu încălcarea prevederilor art. 7 alin. (3), constituie infracțiune și se pedepsește cu amendă.

Art. 236. — (1) Refuzul nejustificat al persoanelor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. a)—e) de a furniza Băncii Naționale a României, în termen de cel mult 10 zile de la comunicarea solicitării, informațiile și documentele necesare pentru verificarea respectării cerințelor impuse de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(2) Împiedicarea, sub orice formă, a exercitării atribuțiilor ce revin Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate competentă, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Art. 237. — Refuzul nejustificat al entităților prevăzute la art. 71 alin. (2), art. 104 și art. 223 alin. (1) de a furniza Băncii Naționale a României, în termen de cel mult 10 zile de la comunicarea solicitării, informațiile și documentele necesare pentru verificarea respectării cerințelor impuse de prezenta lege, precum și împiedicarea, sub orice formă, a Băncii Naționale a României de a efectua verificări la sediul profesional sau real al entităților prevăzute la art. 71 alin. (2), art. 104 alin. (1) și art. 223 alin. (1) sau la locațiile acestora ori la sediile/locațiile furnizorilor externi în cazul externalizării activităților, după caz, în vederea ducerii la îndeplinire a atribuțiilor care îi revin, în calitate de autoritate competentă, reprezintă infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

TITLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 238. — (1) Instituțiile de plată autorizate de Banca Națională a României la data intrării în vigoare a prezentei legi se conformează la cerințele nou-instituite potrivit titlului II în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a acesteia.

(2) În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a reglementării emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi, instituțiile de plată transmit Băncii Naționale a României informațiile și documentele necesare potrivit reglementării Băncii Naționale a României.

(3) Banca Națională a României poate dispune față de o instituție de plată prevăzută la alin. (1) ori față de persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată ale unei instituții de plată prevăzute la alin. (1) care nu a făcut dovada îndeplinirii cerințelor legale potrivit dispozițiilor alin. (1) și (2) măsurile necesare pentru asigurarea conformității la cerințele legale nou-instituite și/sau să aplice sancțiuni sau poate retrage autorizația instituției de plată.

(4) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Banca Națională a României comunică instituțiilor de plată prevăzute la alin. (1) dacă din evaluarea informațiilor furnizate, în mod voluntar, de acestea anterior intrării în vigoare a prezentei legi rezultă că respectivele instituții îndeplinesc cerințele legale nou-instituite.

Art. 239. — (1) Persoanele juridice române sau, după caz, persoanele fizice cu sediul profesional în România care atestă cu documente relevante și concludente faptul că au început să presteze, înainte de 12 ianuarie 2016, dintre serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1), numai servicii de inițiere a plății sau servicii de informare cu privire la conturi pot continua desfășurarea acestor activități pe teritoriul României până la expirarea unui termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) care intenționează continuarea acestor activități după expirarea termenului de care beneficiază potrivit alin. (1) trebuie să solicite Băncii Naționale a României autorizarea sau, după caz, înregistrarea.

(3) În aplicarea alin. (2), solicitantii transmit Băncii Naționale a României, cu cel puțin 4 luni înainte de expirarea termenului de care beneficiază potrivit alin. (1), informațiile și documentele prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi.

(4) Prin excepție de la dispozițiile art. 26 alin. (3) și (5), Banca Națională a României stabilește termenele pentru transmiterea documentelor și/sau a informațiilor pe care le solicită potrivit respectivelor dispoziții. Termenele stabilite de Banca Națională a României au în vedere timpul necesar în mod obiectiv pentru obținerea documentelor și/sau a informațiilor respective și nu pot fi mai mici de 5 zile lucrătoare.

(5) Persoanelor prevăzute la alin. (1) care nu dispun de autorizație sau, după caz, nu au fost înregistrate, pentru prestarea serviciilor de inițiere a plății sau a serviciilor de informare cu privire la conturi potrivit prevederilor titlului II, le este interzisă continuarea desfășurării acestor servicii după expirarea termenului de care beneficiază potrivit alin. (1).

Art. 240. — Persoanele juridice române sau, după caz, persoanele fizice cu sediul profesional în România care au început să presteze ulterior datei de 12 ianuarie 2016 inclusiv, dintre serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1), numai servicii de inițiere a plății sau servicii de informare cu privire la conturi pot continua desfășurarea acestor activități pe teritoriul României ulterior intrării în vigoare a prezentei legi, numai după ce au fost autorizate sau, după caz, înregistrate de Banca Națională a României.

Art. 241. — (1) În cazul entităților care prestează servicii de plată numai de tipul celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) la data intrării în vigoare a prezentei legi, primul termen de 12 luni prevăzut la art. 106 alin. (1) începe să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul entităților care prestează servicii de plată numai de tipul celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. m) la data intrării în vigoare a prezentei legi, primul termen de 12 luni prevăzut la art. 108 alin. (1) începe să curgă la 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii.

Art. 242. — Cererile de autorizare depuse la Banca Națională a României în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări

prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt restituite titularilor pentru a fi refăcute în conformitate cu cerințele prezentei legi.

Art. 243. — (1) Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea prezentei legi, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În scopul unei aplicări unitare a dispozițiilor prezentei legi și a reglementărilor emise în baza acesteia, Banca Națională a României poate emite instrucțiuni și precizări, care se publică pe pagina de internet a Băncii Naționale a României.

Art. 244. — (1) Banca Națională a României are în vedere orientările și recomandările emise de Autoritatea Bancară Europeană și actele delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată și poate emite, după caz, reglementări, instrucțiuni și/sau precizări prin care stabilește regimul aplicării respectivelor orientări și recomandări și le adaptează, dacă este cazul, condițiilor specifice sistemului financiar din România.

(2) Entitățile prevăzute la art. 223 alin. (1) au în vedere respectarea orientărilor și recomandărilor emise de Autoritatea Bancară Europeană și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată, potrivit reglementărilor, instrucțiunilor și/sau precizărilor pe care le emite, după caz, Banca Națională a României.

(3) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are în vedere orientările și recomandările emise de Autoritatea Bancară Europeană și actele delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată și propune, după caz, emiterea de hotărâri ale Guvernului prin care stabilește regimul aplicării respectivelor orientări și recomandări și le adaptează, dacă este cazul, condițiilor specifice sistemului financiar din România.

(4) Banca Națională a României, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Agenția Națională de Administrare Fiscală cooperează ori de câte ori este necesar pentru a-și îndeplini eficient atribuțiile ce le revin potrivit prevederilor prezentei legi.

(5) Banca Națională a României, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Agenția Națională de Administrare Fiscală informează Comisia Europeană în legătură cu orice separare a atribuțiilor și notifică imediat orice modificare ulterioară privind desemnarea și competențele ce le revin.

Art. 245. — (1) Consumatorii nu pot renunța la drepturile care le-au fost conferite prin prezenta lege.

(2) Prestatorii de servicii de plată pot acorda utilizatorilor serviciilor de plată mai multe drepturi și beneficii decât cele prevăzute în prezenta lege.

Art. 246. — La articolul 6 din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 13 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care serviciilor financiare ce fac obiectul prezentei ordonanțe le sunt aplicabile și prevederile Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, dispozițiile privind informarea prevăzute la art. 4 alin. (1)—(4), cu excepția celor cuprinse la art. 4 alin. (2) lit. c)—g), la art. 4 alin. (3) lit. a), d) și e), precum și la art. 4 alin. (4) lit. b) din prezenta ordonanță se înlocuiesc cu dispozițiile art. 118, 119, 124 și 125 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.”

Art. 247. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea

nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) servicii de plată așa cum sunt definite la art. 7 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;”.

2. Articolul 404¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 404¹. — (1) Sistemele de plăți trebuie să asigure accesul neîngrădit la sistem al prestatorilor de servicii de plată autorizați pe baza unor reguli obiective, nediscriminatorii și proporționale, care să nu limiteze accesul mai mult decât este necesar pentru protejarea sistemelor de plăți împotriva unor riscuri specifice, precum riscul de decontare, riscul operațional și riscul comercial, și pentru protejarea stabilității financiare și operaționale a acestora.

(2) Sistemele de plăți nu impun prestatorilor de servicii de plată autorizați, utilizatorilor serviciilor de plată sau altor sisteme de plăți:

a) reguli restrictive privind participarea efectivă la alte sisteme de plăți;

b) reguli care fac discriminare între prestatorii de servicii de plată autorizați în ceea ce privește drepturile și obligațiile participanților;

c) restricții bazate pe forma de organizare instituțională.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică:

a) sistemelor de plăți desemnate de Banca Națională a României în temeiul prevederilor Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, ca intrând sub incidența acestei legi;

b) sistemelor de plăți formate exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup.

(4) În sensul prevederilor alin. (2) lit. a) în cazul în care un participant la un sistem de plăți desemnat de Banca Națională

a României în temeiul Legii nr. 253/2004, cu modificările și completările ulterioare, permite unui prestator de servicii de plată autorizat, care nu este participant la sistem, să introducă ordinele de transfer în sistem, participantul la sistem acordă aceeași posibilitate, la cerere, altor prestatori de servicii de plată autorizați, potrivit prevederilor alin. (1), pe baze obiective, proporționale și nediscriminatorii.

(5) Participantul la sistemul de plăți prevăzut la alin. (4) comunică prestatorului de servicii de plată solicitant motivația completă a oricărei decizii de respingere.”

Art. 248. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pentru contractele aflate în derulare, furnizorii de servicii de plată au obligația ca în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi să asigure conformitatea contractului cu dispozițiile titlurilor III și IV.

(3) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont nu trebuie să blocheze sau să obstrucționeze abuziv furnizarea serviciilor de inițiere a plății sau de informare cu privire la conturi.

Art. 249. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 12 octombrie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

*

Prezenta lege transpune prevederile art. 1—4, parțial art. 5, art. 6—8, parțial art. 9, art. 10—18, parțial art. 19, art. 20—97, art. 99, art. 100—103, art. 106 și 109 din Directiva (UE) 2015/2.366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010 și de abrogare a Directivei 2007/64/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 337 din 23 decembrie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

București, 8 noiembrie 2019.

Nr. 209.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind serviciile de plată
și pentru modificarea unor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 noiembrie 2019.

Nr. 804.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.404/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Alexandrina Ioja, judecător la Tribunalul Timiș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 811.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.394/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Sorina Siserman, judecător la Curtea de Apel Cluj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 812.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.436/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Florin-Aurel Moțiu, judecător la Curtea de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 813.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 878/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 noiembrie 2019, domnul Remus Jugastru, procuror șef Secție urmărire penală la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 814.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 871/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 decembrie 2019, doamna Ramona Carmen Diaconu, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, delegată în funcția de procuror șef Secție urmărire penală la această unitate de parchet, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 815.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 877/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Daniela Costache, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, delegată în funcția de procuror general adjunct la această unitate de parchet, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 816.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 83 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. q) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 889/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Zarafina Puiu, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, se eliberează din funcție ca urmare a neacordării avizului anual pentru menținerea în funcție după împlinirea vârstei de 65 de ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 817.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.435/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Corina Iacob, judecător la Tribunalul Bistrița-Năsăud, se eliberează din funcție ca urmare a condamnării definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni prin care se aduce atingere prestigiului profesiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 818.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.438/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 25 noiembrie 2019, doamna Simona Camelia Oltean, judecător la Tribunalul Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 819.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.396/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 decembrie 2019, doamna Cristina Mihaela Moiceanu, judecător la Curtea de Apel Ploiești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 820.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.437/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 31 decembrie 2019, doamna Carina-Anda Morie, judecător la Tribunalul Gorj, în prezent desemnată judecător de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul Târgu Jiu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 821.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.403/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cristian-Eduard Botezatu, judecător la Tribunalul Neamț, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 822.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.395/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ana Ionescu, judecător la Curtea de Apel Cluj, delegată în funcția de președinte al Secției I civile a Curții de Apel Cluj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2019.
Nr. 823.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 444**

din 11 iulie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (2) și (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri
de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare
și de modificare și completare a unor acte normative**

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de

modificare și completare a unor acte normative, excepție ridicată de Societatea CET Govora — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 4.048/90/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 291D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Finanțelor Publice a depus un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.048/90/2015, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative**, excepție ridicată de Societatea CET Govora — S.A. din Râmnicu Vâlcea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită anularea unor acte administrative întemeiate pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2012.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate permit un tratament discriminatoriu între instituțiile publice, societățile și companiile naționale, regiile autonome, societățile unde statul este acționar integral sau majoritar, pe de o parte, și persoanele juridice de drept privat, pe de altă parte, creându-se inegalități ce decurg din faptul că, pentru acestea din urmă, nu este necesară obținerea unui acord prealabil din partea unor entități pentru a achiziționa servicii juridice de consultanță, asistență sau reprezentare, în timp ce această obligație revine instituțiilor publice și societăților la care statul este acționar integral sau majoritar. În acest context, se apreciază că interpretarea potrivit căreia este necesar un acord prealabil din partea consiliului județean conduce la încălcarea accesului liber la justiție în cazul autoarei excepției de neconstituționalitate, deoarece acesta se întrunește numai o dată în fiecare lună, cu atât mai mult cu cât în consiliul de administrație al acesteia este delegat un reprezentant al consiliului județean, care, prin acordul exprimat, presupune girul dat de consiliul județean. De asemenea, prin condiționarea menționată, operează o restrângere a drepturilor acestor entități.

7. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, context în care arată că în privința caracterului constituțional al prevederilor criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că art. 16 alin. (1) din Constituție garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii, iar în situația de față, autorul excepției invocă o eventuală discriminare a unei/unui autorități publice/operator economic. Prin urmare, prevederile art. 16 din Constituție nu sunt incidente. Cu privire la încălcarea celorlalte prevederi constituționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, precizează că norma criticată nu interzice în niciun fel persoanelor juridice posibilitatea de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime sau de

a fi asistate/reprezentate în justiție; prevederile criticate instituie regula potrivit căreia serviciile de asistență juridică se asigură în primul rând de personalul propriu de specialitate juridică angajat, iar, pe cale de excepție, în situații temeinic justificate (atunci când activitățile juridice de consultanță nu se pot asigura de personalul de specialitate juridică angajat de entitate), pot fi achiziționate servicii de această natură în condițiile legii.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. I alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 12 iunie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 16/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 5 martie 2013, cu modificările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) În situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1), nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această natură, în condițiile legii, numai cu aprobarea:

a) ordonatorilor principali de credite pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale;

b) consiliilor locale, consiliilor județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice.

(3) În situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale, precum și regiilor autonome prevăzute la alin. (1), nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această natură, în condițiile legii, numai cu aprobarea și mandatarea reprezentanților statului sau unităților administrativ-teritoriale în organele de conducere ale acestora:

a) de către ordonatorul principal de credite coordonator, în cazul celor la care statul este acționar integral sau majoritar;

b) de către consiliile locale, consiliile județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, pentru cele la care unitățile administrativ-teritoriale dețin integral sau majoritar capitalul social.”

13. Dispozițiile alin. (1) cuprinse în art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 la care fac referire prevederile criticate au următorul conținut: „*Autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și regiile autonome care au în structura organizatorică personal propriu de specialitate juridică nu pot achiziționa servicii juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare*”.

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 a fost adoptată, în principal, pentru a implementa unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și de întărire a disciplinei financiare, întrucât, astfel cum reiese din expunerea de motive a legii de aprobare a ordonanței de urgență, în urma verificărilor efectuate de Curtea de Conturi asupra modului de formare, administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului, s-au constatat o serie de nereguli cu privire la anumite zone de utilizare a fondurilor publice, respectiv faptul că pentru aceeași activitate cu caracter juridic o autoritate sau instituție publică a efectuat atât cheltuieli cu personal propriu de specialitate juridică, cât și cheltuieli cu firme private de avocatură.

16. Practic, aceste măsuri au în vedere faptul că statul are obligația să asigure și să mențină disciplina fiscal-bugetară, sustenabilitatea pe termen mediu și lung a finanțelor publice și să procedeze la gestionarea eficientă a finanțelor publice pentru a servi interesul public pe termen lung, asigurarea prosperității economice și ancorarea politicilor fiscal-bugetare într-un cadru durabil, în consonanță cu obligațiile ce decurg din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002, Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 de 14 mai 2015, și din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006.

17. Totodată, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 517 din 5 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 1 noiembrie 2016, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

18. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a pretenției contrarietăți a prevederilor criticate cu cele ale art. 16 din Constituție, de principiu, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat că violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996). *Per a contrario*, când există situații diferite, regimul juridic aplicabil nu poate fi decât diferit, iar o atare soluție legislativă nu contravine principiului egalității, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat (Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005). Ar fi contrar principiului egalității în fața legii să se pretindă uniformitate acolo unde există diferențe clare și obiective de situație sau, după caz, de regim juridic aplicabil (Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009). Atât prin jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 545 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011), cât și prin cea a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 octombrie 1987, pronunțată în Cauza *Inze împotriva Austriei*, paragraful 41), s-a statuat că dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Constituție, respectiv de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a exista justificări obiective și rezonabile, ci și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără a exista justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite. De asemenea, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele dintre diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea Hotărârea din 23 iulie 1968, pronunțată în Cauza „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, paragraful 10, Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, și Hotărârea din 6 iulie 2004, pronunțată în Cauza *Bocancea și alții împotriva Republicii Moldova*, paragraful 24).

19. Or, din examinarea prevederilor legale criticate reiese că acestea se aplică în mod egal tuturor celor ce se află în ipoteza normativă a prevederilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012, fiind vorba cu precădere despre persoane juridice de drept public, neputându-se reține că instituțiile publice, societățile și companiile naționale, regiile autonome, societățile unde statul este acționar integral sau majoritar se află în aceeași situație juridică circumscrisă persoanelor juridice de drept privat. Această distincție poate fi realizată în primul rând prin modul diferit de finanțare, prima categorie fiind finanțată de la bugetul de stat (integral sau parțial), iar cea de a doua având finanțare privată.

20. În ceea ce privește asigurarea serviciilor juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, societățile naționale, companiile naționale și societățile cu capital integral sau majoritar de stat, precum și regiile autonome, care au în structura organizatorică personal propriu de specialitate juridică, s-a instituit regula potrivit căreia aceste servicii se asigură, în primul rând, de către personalul propriu, respectiv de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități.

21. Însă, de la această regulă s-a legiferat și o excepție, respectiv faptul că, în situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de

reprezentare, necesare autorităților și instituțiilor publice ale administrației publice centrale și locale, societăților naționale, companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, precum și regiilor autonome, nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această natură, în condițiile legii, care prevede o anumită procedură cu privire la avizarea/aprobarea prealabilă a acestor achiziții.

22. Astfel, potrivit legii, aceste servicii pot fi achiziționate numai cu aprobarea ordonatorilor principali de credite, pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale, cu aprobarea consiliilor locale, consiliilor județene sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice locale; în ceea ce privește activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare necesare pentru societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale, precum și regiilor autonome, acestea pot fi achiziționate cu aprobarea și mandatarea reprezentanților statului sau unităților administrativ-teritoriale în organele de conducere ale acestora, respectiv de către ordonatorul principal de credite coordonator, în cazul celor la care statul este acționar integral sau majoritar și de către consiliile locale, consiliile județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, pentru cele la care unitățile administrativ-teritoriale dețin integral sau majoritar capitalul social.

23. Față de această împrejurare, cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)–(3) referitor la accesul liber la justiție, prin Decizia nr. 517 din 5 iulie 2016, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin normele criticate nu se îngreșește în niciun fel accesul la justiție sau dreptul la apărare, ci, dimpotrivă, se creează toate premisele pentru a se da

eficiență prevederilor constituționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, tocmai pentru a se asigura dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, iar stabilirea unor anumite condiții în care se pot achiziționa de către instituțiile și autoritățile publice servicii de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare nu este de natură a îngreși în vreun fel aceste drepturi.

24. Referitor la aspectele învederate de către autoarea excepției de neconstituționalitate cu privire la calendarul ședințelor consiliului județean, la reprezentanții statului în consiliile de administrație ale entităților prevăzute la art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012, respectiv faptul că este delegat un reprezentant al consiliului județean, care, prin acordul exprimat, presupune girul dat de consiliul județean, Curtea reține că acestea sunt chestiuni ce țin de diligența cu care autoritățile îndrituite cu interpretarea și aplicarea legii concură la transpunerea în practică a acesteia, nefiind aspecte ce țin de constituționalitatea unui text legal.

25. Cu privire la prevederile art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că nu s-a constatat restrângerea unui drept fundamental, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză.

26. Față de cele prezentate, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia mai sus menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012, în raport cu dispozițiile constituționale invocate în susținerea acesteia, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea CET Govora — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 4.048/90/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. I alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2019.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

